

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

**FAKULTA PEDAGOGICKÁ
KATEDRA HUDEBNÍ KULTURY**

**NU-METAL SE ZAMĚŘENÍM NA SKUPINU
LINKIN PARK
BAKALÁŘSKÁ PRÁCE**

ZDENĚK MIHULKA
Hudba se zaměřením na vzdělávání

Vedoucí práce: Doc. Mgr. Tomáš Kuhn Ph.D.

Plzeň, 2013

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně
s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni 2013

.....
vlastnoruční podpis

Poděkování

Nejprve bych chtěl poděkovat vedoucímu mé bakalářské práce panu Doc. Mgr. Tomáši Kuhnovi Ph.D. za hodnotné připomínky a důležité poznámky při zpracovávání mé práce. Dále bych chtěl pak poděkovat panu Filipu Korytovi a paní Lucii Patricii Hanslové za pomoc při korektuře práce.

Obsah

Úvod.....	1
1 Nu-metal.....	2
2 Počátky nu-metalu ve světě.....	4
2.1 Představitelé raného nu-metalu.....	6
2.1.1 KoRn.....	6
2.1.2 Deftones.....	7
2.1.3 Limp Bizkit.....	9
3 Linkin Park.....	11
3.1 Vznik a začátky skupiny.....	11
3.2 Životopisy členů skupiny.....	13
3.2.1 Mike Shinoda.....	13
3.2.2 Chester Bennington.....	15
3.2.3 Brad Delson.....	17
3.2.4 Dave “Phoenix“ Farrell.....	18
3.2.5 Rob Bourdon.....	20
3.2.6 Joseph Hahn.....	21
4 Alba skupiny Linkin Park.....	24
4.1 Hybrid Theory.....	24
4.2 Reanimation.....	26
4.3 Meteora.....	26
4.4 Collision Course.....	29
4.5 Minutes to Midnight.....	30
4.6 Thousand Suns – odklon k alternativě.....	33
4.7 Living Things.....	38
Závěr.....	42
Resumé.....	43
Seznam literatury a pramenů.....	44
Přílohy.....	I
I. Obrazová příloha.....	I
II. Audio příloha na DVD.....	VI
III. Video příloha na DVD.....	VII

Úvod

Dříve, než jsem se rozhodl pro napsání své bakalářské práce, přemýšlel jsem velmi dlouho o tématu, které by mě zajímalo a také zaujalo čtenáře. Ve své bakalářské práci se zaměřuji na popis hudebního stylu nu-metal a jeho raných představitelů, především představuji čtenářům kapelu Linkin Park. Již od vzniku této hudební skupiny jsem jejím stálým posluchačem a díky psaní této práce jsem se mohl blíže seznámit s touto, pro mě velmi zásadní, kapelou minulého desetiletí.

Za pro mě důležitou ji označuji nejen díky neustálému reprodukování jejich písní v rádiích či kvůli komerční vlně, o kterou se v první řadě zasloužila média. Především je považuji za hudebně velmi nápadité umělce. Písně kapely Linkin Park netvoří jednoduché harmonie, na níž jsou založeny skladby například hudebního stylu punk (tím však tento styl nechci nějak odsuzovat). Všichni členové skupiny totiž mají za sebou bohatou hudební historii a nespočet složených písní. Jejich hudební pojetí se stalo revoluční v roce 2000, a v roce 2012 je tomu zrovna tak, kdy jim vyšla zatím poslední deska. Proto je považuji za jednu z nejpokrokovějších kapel působících na dnešní světové hudební scéně.

Cílem mé práce je seznámit čtenáře s nu-metalem jako takovým, jelikož dnes je již fúzován s ostatními metalovými, rockovými či alternativními styly a popsat jeho vznik prostřednictvím biografií původních kapel. Především pak z velké části práce bylo mojí snahou sepsat informace o skupině Linkin Park v českém jazyce, jelikož v České Republice se žádná pro mě dostupná publikace nezajímá o tuto kapelu podrobněji. Po dlouhém hledání biografií či jakýchkoliv poznámek v češtině o nu-metalu nebo skupině Linkin Park jsem nakonec od své snahy upustil. Nalezl jsem pouze publikace, kde se autor jen zmiňuje o stylu nebo kapele a nevěnuje jim takovou pozornost. Musel jsem tedy ve většině případů hledat informace na internetových serverech psaných anglickým jazykem a volně je překládat. Zároveň jsem velmi stěží sehnal i dva knižní prameny (taktéž v angličtině), aby má práce nebyla založena pouze na internetových zdrojích.

Věřím, že v mé práci naleznete informace, které o nu-metalu či skupině Linkin Park hledáte nebo které by vás mohly zajímat a zároveň se pro vás její čtení stane i poučným.

1 Nu-metal

Nu-metal je hudební styl, který vznikl v 90. letech 20. století. Spojuje heavy metalovou hudbu s hip-hopem či rapem. První pokusy syntetizující prvky rocku, funku, punku, alternativního metalu či grunge lze nalézt již u skupin jako **Faith No More**¹, **Red Hot Chili Peppers**² nebo **Nine Inch Nails**³. Mnoho hudebních publicistů se nemůže shodnout, jak tento styl přesně vymezit, poněvadž jsou si zmíněné skupiny poměrně hudebně vzdálené. Pokud chceme nalézt charakteristické prvky tohoto stylu, lze se rozhodně shodnout na podladěných kytarách a používání **riffů**⁴. Podladěná kytara má na rozdíl od běžné kytary podladěnou horní strunu E, která je posunuta o jeden nebo dva celé tóny. Tento kytarový efekt umožňuje skupině hutnější a temnější zvuk a také jednodušší hraní pro kytaristu. Především jsou často využívány tzv. **power akordy**⁵ či jednoduché stlačení prstu na všechny struny. Jelikož je kytara podladěná, zvuk kytary je akordický a není falešný.

Nu-metaloví kytaristé mnohdy používají synkopický styl hraní. Pro zdůraznění synkop často aplikují tzv. ztlumování, kdy kytarista zlehka drží daný akord, avšak při hraní akordické tóny nezní. Riffy lze používat jak po celou délku skladby, tak jen v částech. Většina nu-metalových kapel ale riffy střídají s melodickou linkou.

Basová kytara je velmi důležitým atributem každé nu-metalové kapely, neboť neslouží pouze jako doprovodný nástroj, nýbrž jako samostatný melodický díl. Proto by měl být basový kytarista technicky skvěle vybaven. Nu-metaloví baskytaristé obvykle používají pětistrunnou basovou kytaru. Pětistrunné basové kytary si můžeme všimnout například u Sama Riverse z **Limp Bizkit** nebo Fieldyho ze skupiny **KoRn**.

U nu-metalových skladeb však chybí kytarová sóla, jež jsou ozdobou především heavy metalu. Ten je často skloňován jako „otec“ nu-metalu, nicméně zastánci heavy metalu i většina hudebních publicistů daný názor odmítá. Dalším znakem neshodujícím se s heavy metalem je **rap**⁶, který je výsadou především hip-hopové hudby a nedílnou součástí nu-metalu.

¹ Faith No More – americká alternativní rocková skupina a založena v roce 1982 v San Francisku.

² Red Hot Chili Peppers - americká rocková kapela fungující od roku 1983.

³ Nine Inch Nails – americká rocková skupina založena v roce 1988.

⁴ Riff - krátká hudební myšlenka, která se opakuje, nebo je typická pro danou skladbu. Nejčastěji je riffů užíváno v rockové a metalové hudbě.

⁵ Power akordy – dvojzvuky čistých kvint, popřípadě může být jeden z tónů (většinou základní) zdvojen.

⁶ Rap – rytmicky mluvené rýmy.

Ideální zpěvák nu-metalové kapely by měl ovládat jak zpěv, tak rap. Ve skupinách **KoRn**, **Deftones** nebo **Limp Bizkit** takového univerzálního vokalistu nalezneme.

Budeme-li charakterizovat samotný zpěv, zpěváci nu-metalových skupin ovládají velice široké hlasové spektrum sahající od melodického zpěvu podobného popu přes klasický rock až k hrdelnímu řevu či křiku typickému pro metal či punk. Křik je osobitým projevem zpěváka skupiny **Slipknot**, jež můžeme slyšet například v písni *“Spit It Out“*⁷, zatímco melodický zpěv nalezneme v mnoha písních skupiny **Linkin Park**.

Dále se kapely tohoto stylu vyznačují používáním nahraných **samplů**⁸ různých nástrojů či efektů. Sampla kapela většinou nahrává ve studiu a poté jsou použity jako podklad k písním. Na koncertech spouští sampla obvykle DJ kapely používají mixážní a Djský pult. DJ je nedílnou součástí nu-metalových kapel soustředící se na hip-hopovou stránku stylu jako například **Limp Bizkit** nebo **Linkin Park**.

Jestliže se zaměříme na texty nu-metalových kapel, lze je přirovnat k textům hudebního stylu **grunge**⁹. Texty pojednávají o bolesti, utrpení a osobním odcizení či znovunalezení sama sebe a vzdoru vůči společnosti.

Struktura skladeb je symetrická s hudebními konstrukcemi tradičního popu. Obsahuje sloky střídající se s refrénem, v závěru skladby se mnohdy objevuje i **bridge**¹⁰ představující vyvrcholení písně. Po bridge následuje refrén obsahující poměrně odlišný zvuk oproti refrénům předchozím, avšak motiv a téma zůstává. Protikladem této struktury je stavba písní dalších stylů příbuzných metalu, například trash nebo death metal, kde téměř nelze rozpoznat začátek či konec písně.

Jako každý hudební styl i nu-metal s sebou přináší svůj typický styl oblékání. Pokud si představíme nu-metalistu, nevidíme jej oblečeného v kůži či džínách. Nejčastější volbou oděvu je košile, sportovní dres, bunda, mikina, volné kalhoty nebo tepláky či kraťasy. Častým elementem jsou tetování a piercingy.

⁷ II. Audio příloha na DVD, skladba 1.

⁸ Sampl - práce se zvukovými vzorky – samply. Jedná se o převzetí zvuku nebo části zvukové nahrávky.

⁹ Grunge – podžánr alternativního rocku stavějící svůj styl na silně zkreslených zvucích kytar a silných riffů.

¹⁰ Bridge – v překladu “most“, v hudbě znamená kontrastní část, která připravuje návrat do původního hudebního materiálu.

2 Počátky nu-metalu ve světě

Úplné počátky nu-metalu můžeme zaznamenat již před rokem 1990, avšak kapely, jež jsem zmínil v předchozí kapitole jako rané představitele, za úplným vznikem nu-metalu nestojí. Skupinu, kterou lze považovat za první čistě nu-metalovou, jsou **KoRn**. Ze začátku své existence tato kapela spíše tíhla k metalovějšímu a kovovějšímu zvuku a nedržela se natolik hip-hopové stránky. Byla zde zahrnuta jen z části.

Mezi další průkopníky nu-metalu řadíme kapely **Deftones** a **Limp Bizkit**. Druhá zmíněná kapela je však protikladem skupiny KoRn a drží se především hip-hopového hlediska stylu. Tento průlom způsobilo hlavně začlenění DJského pultu mezi ostatní nástroje a také originální texty a rap **Freda Dursta**¹¹.

První veřejné vystoupení nu-metalu jako takového umožnil známý zpěvák heavymetalové skupiny **Black Sabbath**, **Ozzy Osbourne**, v roce 1995. Tehdy nechal vzniknout tzv. Ozzfest, kde koncertovaly kapely hrající všemožné odnože heavy metalu. Zde například vystoupila právě i skupina Limp Bizkit.

Avšak hlavním dílem úspěchu tohoto stylu bylo vydání CD *Follow the Leader* skupiny KoRn, jež se později stalo multiplatinovým. Řada lidí si tento styl hudby oblíbila. Deska se stala pro mnohé kapely inspirující, například pro skupiny **Primus** nebo **Sepultura**. Dá se říci, že toto album způsobilo celosvětový boom a nu-metal se dostal do povědomí širší veřejnosti.

Kapela KoRn ovšem jen započala samotný růst tohoto nově vzniklého hudebního stylu. Obrovskou popularitu nu-metalu přinesla svými prvními deskami až skupina Limp Bizkit. Fanoušci si oblíbili texty a melodie, které tato skupina produkovala. Do popředí se konečně dostává propojenost hip-hopu s metalem. Toto spojení přitáhlo více posluchačů a nu-metal začali poslouchat i lidé, jimž se deska *Follow the Leader* nezalíbila.

Další úspěch nu-metalu poskytla první studiová deska skupiny **Linkin Park** nesoucí název *Hybrid Theory*. Ta dodnes zůstává nejprodávanějším debutovým albem všech dob, a to nejen rockových či metalových kapel, nýbrž všech hudebních žánrů.

Rok 2002 nebyl pro nově vzniklý hudební styl příznivý. Jeho popularita klesala, aniž by někdo věděl, co tento úpadek způsobilo. Příčinou daného poklesu mohlo být nevydání desky kapely **KoRn**. Tato hypotéza však nikdy nebyla potvrzena.

¹¹ Fred Durst – zpěvák a textař skupiny Limp Bizkit.

V roce 2003 skupina Linkin Park vydala album *Meteora*, **Limp Bizkit** desku *Results May Vary* a také konečně skupina KoRn album *Take a Look in the Mirror*. Tento rok vyšla též deska skupiny Evanescence s názvem *Fallen*, kde však není hlavním artiklem rap nebo mužský hlas jako takový, ale zpěv ženský v podání **Amy Lee**. Její hlas není lehké přesně definovat, neboť je jakousi směsí rockového a operního zpěvu; pro nu-metal atypické, avšak zvuk kapely zůstává čistě nu-metalový. Všechna zmíněná alba se velmi dobře prodávala a nu-metal opět získával na své popularitě.

Postupem času ale tento styl ztrácel na intenzitě a stával se myšlenkově i instrumentálně vyčerpaným, tudíž potřeboval vzkříšení. Toho se však po nějaký čas nedočkal, jelikož zvuk skupiny Linkin Park tíhnul spíše k alternativě a Limp Bizkit byli po dlouhou dobu hudebně nečinní. Kapely jako KoRn nebo **Deftones** nikdy nenahrály takové desky jako za dob jejich vzniku a nově vzniklé kapely jako **Disturbed** nebo **Slipknot** se držely spíše metalového a kovového zvuku nu-metalu.

Kolem roku 2010 se většina těchto kapel pokouší skládat desky podobné těm prvním, ale s vylepšeným zvukem, čímž se snaží obnovit slávu a popularitu daného stylu.

2.1 Představitelé raného nu-metalu

2.1.1 KoRn

Kapela vznikla na začátku devadesátých let minulého století ve městě Bakersfield v Kalifornii. Tehdy se rozpadla skupina L.A.P.D, kde do té doby hráli tři členové budoucí skupiny KoRn. Původní sestava KoRn byla tvořena pěti členy – zpěvák **Jonathan Davis**, kytaristé **James “Munky“ Shaffer** a **Bryan “Head“ Welch**, basista **Reginald “Fieldy“ Arvizu** a bubeník **David Silveria**.

V roce 1994 vydali své první album s názvem *Korn*, kde si můžeme povšimnout velice zneklidňující atmosféry; až jakési démoničnosti. Jonathan Davis do písni zahrnul sténání a slova písni zpíval zrovna tak. Jeho zpěv je vyplněn metalovými hudebními texturami kytar například v písni “*Shoot and Ladders*“¹². Dokonce se na albu vyskytuje i zvuk velmi neobvyklého nástroje pro nu-metal, a to dud. Deska jim přinesla jistý základ pro rozvoj budoucí kariéry, ale kupodivu se album nedočkalo téměř žádného úspěchu.

15. října roku 1996 proto vydali KoRn své druhé album pod názvem *Life Is Peachy*. Díky tomuto CD se kapela dostala do povědomí lidí a hudebních kritiků. Spolupracovali a koncertovali s některými velkými hudebními hvězdami jako je americká metalová skupina **Metallica** nebo americký rapper **Ice Cube**.

Avšak hlavní zlom v kariéře kapely KoRn nastal v roce 1998, kdy jim vyšla třetí deska s názvem *Follow the Leader*. Používali stále své metalové prvky, díky kterým jsou charakterističtí, ale zaměřili se více i na hip-hopovou stránku nu-metalu, což oslovilo širší spektrum diváků. Důležitá změna proběhla taktéž ve zpěvu, kde místo hlubokého naříkání z první desky použil zpěvák melodickou linku, jako např. v písni “*Freak on a Leash*“¹³ and “*It’s On*“¹⁴. Za toto album obdržela skupina mnohá ocenění a dala za vznik nu-metalu jako takovému.

KoRn využili nenadálé slávy a úspěchu a v roce 1999 vydali album *Issues*, a to jen 15 měsíců po vydání *Follow the Leader*. Na tomto albu se snažili navrátit ke svému metalovému zvuku z předešlých desek, avšak jen velmi lehce, aby je noví fanoušci ihned nezavrhlí. Album však nemělo takový ohlas jako to předešlé.

¹² II. Audio příloha na DVD, skladba 2.

¹³ II. Audio příloha na DVD, skladba 3.

¹⁴ II. Audio příloha na DVD, skladba 4.

Díky dalším dvěma albům, *Untouchables* a *Take a Look in the Mirror*, se stali KoRn kapelou světového významu a během prvních týdnů po vydání alb se jich prodalo několik set tisíc. Kapela ovšem sbírala nejen úspěchy, přišlo i jedno zklamání. Od kapely odešel kytarista **Bryan “Head“ Welch**. Nicméně kapela nadále pokračovala ve své tvorbě a vydala další velmi úspěšné album s názvem *See You on the Other Side*. Po čase však odešel další člen, bubeník **David Silveria**. Po několika záskocích bubeníků ze spřízněných kapel se ke skupině KoRn natrvalo přidal bubeník **Ray Luzier**.

Kapela je tedy od roku 2007 čtyřčlenná, a to ve složení Jonathan Davis, **James “Munky“ Shaffer**, **Reginald “Fieldy“ Arvizu** a bubeník Ray Luzier. V tomto složení fungují dodnes. V této sestavě doposud vydali dvě CD - *Korn III: Remember Who You Are* a *The Path of Totality*.

2.1.2 Deftones

Kapelu Deftones nelze s jistotou zařadit k určitému hudebnímu směru. Zvuk kapely se během let velice mění a jejich tvorbu lze zařadit k nu-metalu, alternativnímu rocku, progresivnímu rocku, hard metalu či k uměleckému popu.

Členové Deftones se znali již od raného dětství. Tři z pěti členů kapely společně vyrůstali v americkém městě Sacramentu ve státě Kalifornie. **Stephen Carpenter** byl iniciátorem vzniku kapely, i když nelze hovořit o zrovna příjemném počátku. Stephen byl totiž sražen autem při jízdě na skateboardu a v nemocnici se začal učit hrát na kytaru. Poté do kapely přizval i své kamarády hudebníky. Konkrétně se k němu přidal zpěvák a kytarista **Chino Moreno** a **Abe Cunningham**, jenž hraje na bicí a perkuse. Kapela jako taková vznikla v roce 1988. V Sacramentu se však nebylo vůbec jednoduché prosadit. Kytarista Stephen Carpenter dokonce tvrdí, že Sacramento je „vrahem hudební scény“. To ale členy skupiny neodradilo. Jezdili koncertovat do měst poblíž Sacramenta, např. do Los Angeles nebo Rena.

Po vcelku zdařilém turné po Kalifornii začali Deftones hledat nahrávací společnost, která by jim pomohla s vydáním prvního studiového CD. Po přehrání tří písní s nimi nakonec podepsali kontrakt Maverick Records, a tak v roce 1995 vznikla deska jménem *Adrenaline*. Ze začátku se tato deska téměř neprodávala a o kapele nebylo slyšet. Napomohli tomu také kritici, kteří tomuto CD vytýkali hlavně špatnou kvalitu zpěvu, jenž byl nahrán obyčejným mikrofonem určeným spíše pro koncerty. Nakonec se ale díky vytrvalosti kapely a propagaci na koncertech či na internetových stránkách podařilo alespoň částečně album prodat. Nakonec se dočkalo i svého úspěchu. Prodalo více jak milion kopií a stalo se platinovým.

Kapela se nemohla nabažit úspěchu, proto v roce 1997 vydala své druhé CD s názvem *Around the Fur*. Na této nahrávce si skupina dala již více záležet a pracovala na ní velice pečlivě. Obměnili zvuk kapely, obzvláště zapracovali na dynamice. Další cestou k úspěchu byl Morenův skvělý zpěv a precizní rytmika Cunninghama a především Chenga, baskytaristy kapely. Poprvé se jejich hudba začala objevovat i v rádiích a jejich videoklipy se vysílaly na stanici **MTV**¹⁵. Díky větší propagaci a následném úspěchu u fanoušků se mohli Deftones vydat na světové turné a tím uspořádat několik koncertů i pro neamerické příznivce.

Dalším, v pořadí již třetím CD, bylo album *White Pony*. Na této desce Deftones pracovali nepřetržitě 4 měsíce, což byla prozatím nejdelší doba, kterou nahrávce věnovali. Během tohoto období se stal stálým členem skupiny klávesista **Frank Delgado**, jenž přinesl do kapely nový zvuk. Moreno se tímto směrem nechal unést a kapela nabyla na lyrčnosti. Jeden z hudebních kritiků dokonce napsal, že Deftones “změkli“, avšak působivým způsobem. Toto album bylo vydáno hned v několika edicích; a to v šedivé, bílé, černé a červené. Fanouškům se totiž líbily i předělané písně ze základního šedého alba obsahujícího 11 písní. Konkrétně píseň “*Mini Maggit*“¹⁶, která byla rapovou předělávkou písně “*Pink Maggit*“¹⁷, se fanouškům zalíbila natolik, že jí chtěli i na CD. Kapela však nechtěla vydat další novou desku, a tak ji nahrála na internet, kde byla vlastníkům originálního alba zpřístupněna volně ke stažení. Úspěch alba byl završen cenou **Grammy**¹⁸ za píseň “*Elite*“¹⁹, v rámci nejlepšího metalového počínu v roce 2001.

¹⁵ MTV - hudební televizní stanice, která začala vysílat v roce 1981.

¹⁶ II. Audio příloha na DVD, skladba 5.

¹⁷ II. Audio příloha na DVD, skladba 6.

¹⁸ Grammy - hudební ceny udělované každý rok nejlepším hudebním skupinám, zpěvačkám a zpěvákům v různých kategoriích

¹⁹ II. Audio příloha na DVD, skladba 7.

Roku 2003 vyšla kapele deska s názvem *Deftones*. Chino Moreno sliboval, že na tomto albu Deftones opět přitvrdí. Proto se vrátili zpět do Sacramento, přeměnili svoji úplně první zkušebnu na kvalitní nahrávací studio a snažili se navrátit ke zvuku svého prvního alba. To se jim nakonec povedlo. První písně na albu jsou velmi hutné a úderné a kritici dokonce tvrdí, že písně na této desce jsou pravým nu-metalem.

V roce 2006 vyšlo na trhu album *Saturday Night Wrist*. K tomuto albu již nepřizvali svého producenta **Terryho Datea**, jenž s nimi spolupracoval od začátku. Rozhodli se, že na nahrávání alba přizvou producenta **Boba Ezrina**. Deska byla menším neúspěchem, ale i přesto si našla své fanoušky. V dalších letech Deftones hodně koncertovali, jak na různých světových festivalech, tak samostatně na turné.

V listopadu 2008 však kapelu potkala obrovská rána. Baskytarista Chi Cheng měl autonehodu a s velmi vážným zraněním hlavy byl odvezen do nemocnice, kde několik týdnů ležel v kómatu. Místo něj dočasně hrál na baskytaru **Sergio Vega**, který již za Chenga při koncertech kdysi zaskakoval. Po čtyřech letech se Chi probрал z kómatu, načež v dubnu 2013 zemřel na zástavu srdce.

Diamond Eyes byla další deskou, která vyšla v květnu 2010. Na tomto albu za Chenga nahrál baskytaru Sergio Vega. Deska byla hodně přirovnávána k jejich asi největšímu úspěchu, k albu *Around the Fur*, a kritici si ji nemohli vynachválit. Jejich prozatím poslední album *Koi Yo Nokan* bylo vydáno v roce 2012.

2.1.3 Limp Bizkit

Limp Bizkit je americká nu-metalová skupina fungující od roku 1994. Byla založena ve městě Jacksonville. Jejich charakteristickým znakem jsou především drsné až agresivní texty zpěváka **Freda Dursta** a neobvyklé kytarové riffy **Wese Borlanda**, který je nepřehlédnutelným článkem skupiny, co se týče vzhledu. Barví si tělo do černé či bílé barvy a obléká si různé masky a uniformy. Dříve se totiž styděl za členy skupiny a nechtěl, aby jej na pódiu někdo poznal. Později se tento převlek stal jeho poznávacím znamením.

Dalším členem je **Sam Rivers** hrající na basovou kytaru, jenž je znám neobvyklým vzhledem svých basových kytar. Dalšími dvěma členy jsou bubeník **John Otto** a **DJ Lethal**, bývalý člen skupiny **House of Pain**²⁰.

Skupina se dříve jmenovala Limp Biscuit a na výsluní se dostali díky skupině **KoRn**, respektive díky jejich basovému kytaristovi Fieldovi. Ten si vzal jejich demo a přehrál je producentovi KoRn – Rossu Robinsovi. Díky jeho doporučení se Limp Bizkit dostávali výše a koncertovali s takovými veličinami, jako jsou třeba **Deftones** nebo House of Pain.

Po roce 1997 vydávají debutové album s názvem *Free Dollar Bill, Yall\$* a v roce 1999 vydali další album *Signifiant Other*. Na těchto albech se vyskytly obrovské hity jako předělávka písně “*Faith*”²¹, která je původně od **George Michaela**²² nebo “*Break Stuff*”²³, na který natočili i videoklip a dostali za něj ocenění MTV Video Music Awards za nejlepší rockové video roku.

Dalším albem bylo *Chocolate Starfish and the Hot Dog Flavoured Water* z roku 2000. Toto album se stalo ihned po vydání fenoménem a jedním z nejprodávanějších alb roku 2000. V téže roce získali za daný nosič celkem čtyři ceny MTV.

V roce 2001 však oznámil odchod z kapely kytarista **Wes Borland**. Místo něj na chvíli hrál spolu s **LB**²⁴ kytarista **Mike Smith** a nahrál s nimi album *Results May Vary*. Toto album už nebylo tak tvrdé a nekompromisní jako ta předchozí, hlavně díky textům. I hudba byla spíše pomalejšího a baladického rázu. Asi tou nejznámější baladou alba je **cover**²⁵ verze písně kapely **The Who**²⁶ “*Behind Blue Eyes*”²⁷.

Od roku 2004 skupina funguje opět s Wesem Borlandem a předpokládalo se, že se Limp Bizkit opět vrátí ke psaní silných, agresivních textů a tvrdé muzice. Opak byl však pravdou. Jediné CD, jež vydali, bylo album největších hitů pod názvem *Greatest Hitz*. Po tomto neúspěchu Wes Borland opět odchází a pro Limp Bizkit nastává období nečinnosti. Až koncem roku 2008 baskytarista Sam Rivers oznamuje fanouškům, že pracují na albu a že se Wes Borland opět vrací ke kapele. V roce 2011 tak vyšla deska s názvem *Gold Cobra* a fanoušci z celého světa jsou rádi, že Limp Bizkit znovu fungují a koncertují.

²⁰ House of Pain – americká hip-hopová skupina fungující v letech 1991-1996 a 2010-2011.

²¹ II. Audio příloha na DVD, skladba 8.

²² George Michael – britský popový zpěvák a skladatel, který před svojí sólovou kariérou působil v kapele Wham!.

²³ III. Video příloha na DVD, klip 1.

²⁴ LB – charakteristická zkratka skupiny Limp Bizkit.

²⁵ Cover - nová verze již dříve nahané skladby.

²⁶ The Who – britská rocková kapela, která je jednou z největších ikon rockové hudby.

²⁷ II. Audio příloha na DVD, skladba 9.

3 Linkin Park

3.1 Vznik a začátky skupiny

Za vznikem skupiny Linkin Park stojí hlavně **Mike Shinoda**, **Brad Delson** a **Rob Bourdon**. Tito tři spolu chodili na střední školu, všichni tíhli k hudbě a hledali kapelu. Celá myšlenka vzniku kapely byla realizována v roce 1996. Po absolvování střední školy začali tento hudební projekt brát seriózněji. Postupem času se k nim přidali **Joe Hahn**, **Dave “Phoenix“ Farrell** a **Mark Wakefield**; tak vznikla skupina **Xero**²⁸. Ačkoliv kapela měla jen omezené zdroje pro vedení kapely a postupnou produkci písní, podařilo se jim najít skvělé místo k nahrávání. V provizorní ložnici Mika Shinody se sházeli a nahrávali, až z jejich práce vzniklo čtyřskladbové **demo**²⁹.

Napětí a frustrace, vznikající v době, kdy kapela hledala nahrávací společnost pro vydání prvního CD, byla obrovská. Zpěvák Mark Wakefield tento tlak nevydržel a opustil kapelu kvůli jiným projektům. V tu dobu na chvíli opustil kapelu i basový kytarista “Phoenix“, jenž se po odehrání turné se svojí bývalou kapelou vrátil.

Po odchodu Wakefielda kapela pořádala konkurz na post zpěváka. **Jeff Blue**, viceprezident společnosti Zomba Music, doporučil Miku Shinodovi na post zpěváka svého přítele **Chestera Benningtona**. Mike poskytl Chesterovi nahrávku skupiny Xero a žádal po něm nahrání zpěvu do tohoto dema. Bennington neváhal a poprosil svého blízkého přítele, zdali by u něj zpěv nemohl nahrát. Poté nadšený Chester zavolał Mikovi a pustil mu nahrávku přes mobilní telefon. Shinodovi se nahrávka líbila a pozval jej k sobě, aby se domluvili na budoucí cestě. Od té doby kapela působí ve stejné sestavě, v jaké je i dnes, a přejmenovala se z Xero na Hybrid Theory. Vokální souznění mezi Chesterem a Mikem bylo něco úplně nového a originálního a na tomto faktu kapela stavěla především.

²⁸ Více informací o setkání jednotlivých členů se můžete dočíst v kapitole 3.2. Životopisy členů skupiny.

²⁹ Demo - hudební nahrávka, která slouží k neveřejným účelům jako například při předvádění skladby producentovi či nahrávací společnosti.

Hybrid Theory odehráli svůj první koncert v Los Angeles v klubu Whisky a Go Go. V obecenstvu byl i Jeff Blue, jenž po odehrání koncertu dal skupině peníze k nahrání EP³⁰, kterou mohli prodávat nebo nahrát na internet k větší popularizaci kapely. Jednotliví členové také začali chodit na internet a povídali si na skupinových diskuzích a **chatech**³¹ s fanoušky a tím se kapela začala dostávat do povědomí mnoha lidí.

V tomto období také hledali nahrávací společnost, jež by jim vydala první studiovou desku. Jejich novodobý styl se nahrávacím společností příliš nezamlouval a pro ně bylo příliš riskantní investovat peníze do tak ožahavého projektu. Během tohoto hledání si kapela také změnila název z Hybrid Theory na Linkin Park. Dříve se chtěli jmenovat "Lincoln Park", podle jejich oblíbeného parku v Santa Monice. Nakonec však z "Lincoln" vzniklo "Linkin"; hlavně díky tomu, že si mohli vzít internetovou doménu linkinpark.com. Daná doména je dle nich dobře zapamatovatelná a především ještě byla použita. Komunikace s fanoušky po internetu byla pro ně totiž velmi důležitá.

Protože kapela nemohla najít vhodnou nahrávací společnost, poprosila opět Jeffa Blue o pomoc. Ten začal vyjednávat s Warner Bros. Records a až na třetí pokus se mu podařilo dohodnout podmínky k nahrání debutového alba. V roce 1999 byla podepsána smlouva a deska vyšla o rok později pod názvem *Hybrid Theory*.

³⁰ EP – zkratka anglických slov Extended Play. Jedná se o hudební nosič, který nese nahrávky příliš dlouhé na to, aby mohly být označeny jako singl, ale i příliš krátké na to, aby se daly označit jako klasické album.

³¹ Chat – komunikace dvou nebo více lidí skrz komunikační síť.

3.2 Životopisy členů skupiny

3.2.1 Mike Shinoda

Celým jménem Mike Kenji Shinoda se narodil 11. února 1977. Jeho matka Donna Shinoda je Američanka rusko-maďarského původu a otec Muto Shinoda byl japonský přistěhovalec. Má také bratra jménem Jason.

Mike byl vychováván v části města Los Angeles v Kalifornii jménem Agoura Hills. Již v dětství vyšly na povrch jeho umělecké schopnosti. Jeho talent se poprvé projevil při rodinné večeři, kdy kreslil na papírové ubrusky. Krom malování, začal také kolem třetího roku věku, na přání jeho matky, chodit na klavír, kterému se věnoval celých 12 let. Hrál jak klasickou hudbu, tak přilnul i ke stylům jako jsou jazz, soul nebo např. hip hop. Díky poslednímu zmíněnému stylu začal pracovat i s různými smyčkami a samplem a komponoval své vlastní hudební myšlenky. Zároveň se pokoušel o zpěv a rap.

Od šesti let navštěvoval místní školu Agoura Hills Shool. Školní počátky pro něj nebyly vůbec jednoduché. Ostatní děti a spolužáci se na něj dívali jako na neobvyklý druh. Nebyli totiž zvyklí vidat kluka, který je z poloviny Američan a z té druhé Japonec. I přes tento fakt zde našel několik kamarádů. Jedním z nich byl **Brad Delson**, který hrál na kytaru a kterému se líbil Mikův rap. Brad jej učil hrát na kytaru a po nějaké době spolu s **Robem Bourdonem**, založili svoji první kapelu jménem **Xero**.

„Když jsem objevil skupiny jako U2, Nine Inch Nails a Depeche Mode a jejich jednoduchá témata, uvědomil jsem si, co mě přitahuje a to jsou emoce v textu písně. Myslím, že tyto kapely jdou právě skrz stejné emoce, ikdyž každá s jinými zkušenostmi. Nejlepší texty jsou ty, které popisují emoce, na které nemůžeme najít slova, abychom je vyjádřili.“³² tvrdí Mike.

³² MIKE SHINODA CLAN. [Http://mikeshinodaclan.com/mike/biography/](http://mikeshinodaclan.com/mike/biography/) [online]. 2011. vyd. [cit. 2013-02-20].

Po absolvování maturitní zkoušky studoval Mike prestižní univerzitu Art Center College of Design v Pasadeně, kde se věnoval především grafickému designu a oboru ilustrace. Zde se seznámil s **Joe Hahnem**, který na stejné škole kreslil též a začínal s hudbou jako DJ. Po pár setkáních a výměn názorů jej Mike společně s Bradem a Robem vzal do své kapely. Později se k nim přidal i Robův spolubydlicí ze střední školy, **Dave "Phoenix" Farrell**. Mikovým nejtěžším úkolem během studia bylo rozložení svého času mezi kapelu a školu. Dokonce když se mu blížily závěrečné zkoušky, víkend předtím odehrál na koncertě s kapelou (tehdy již přejmenovanou na Hybrid Theory) 6 původních nahrávek. Přesto Mike dokončil studium v roce 1998 jako bakalář svobodných umění a stal se nejmladším absolventem z ročníku, když mu bylo 21 let. Díky tak brzkému ukončení s výborným prospěchem ihned získal práci jako grafik a tím pádem byl zajištěn i pro svůj budoucí život.

O Mikovi není téměř známo, že je mimo skvělého muzikanta i výborný ilustrátor, malíř a designer. Během roku 2003 spolupracoval s firmou DC Shoes a navrhl speciální boty edice Mike Shinoda, které byly během několika měsíců vyprodány. Své obrazy a malby produkoval na různých výstavách jako např. kolekce obrazů "Diamonds Spades Hearts & Clubs", která byla představena v galerii s názvem *1988* v listopadu 2006. Zde se objevily především malby spojené s jeho hudebním projektem **Fort Minor**³³. Další své obrazy vystavil pod názvem "Glorious Excess (BORN)". Výstava započala dne 11. července 2009 a její druhá část "Glorious Excess (DIES)" se dočkala premiéry dne 22. srpna 2009 v Japonsko-americkém národním muzeu. V roce 2008 začal opět spolupracovat s firmou DC Shoes a navrhl boty edice MS/DS.

Společně s kapelou, již přejmenovanou na Linkin Park, koncertoval nejprve se zpěvákem Markem Wakefieldem, ale poté, hlavně díky Mikovi, se ke kapele přidal nynější zpěvák **Chester Bennington**. Mimo Linkin Park se Mike mezi léty 2004 a 2006 věnuje svému sólovému projektu jménem Fort Minor, kde se spolu s dalšími umělci produkuje především hip hopovou hudbu. Poté se navrácí ke své kmenové hudební skupině. I nadále však pokračuje v malování či skládání instrumentální hudby. Dokonce produkuje hudbu také jiným hudebním skupinám, jako jsou např. **Cypress Hill**³⁴, **Busta Rhymes**³⁵ nebo spolu s **The Executioners**³⁶ vytvořil píseň "*It's Going Down*"³⁷.

³³ Fort Minor – hip-hopový hudební projekt Mika Shinody.

³⁴ Cypress Hill – americká hip-hopová skupina.

³⁵ Busta Rhymes – (20. 5. 1972 -) – jamajsko-americký rapper a herec.

³⁶ The Executioners – americká skupina DJů fungující do roku 1989.

³⁷ II. Audio příloha na DVD, skladba 10.

Spolu s ostatními členy Linkin Park se účastní mnoha charitativních projektů a mimo jiné napsal hudbu k filmu *The Raid – Redemption*, který vyšel do kin v květnu 2012.

I přes všechnu vytíženost se stihl Mike dne 10. 5. 2003, ke smůle všech fanynek, oženit s Annou Hillinger a po čase se jim narodil syn Otis Shinoda.

Mike je velmi krátkozraký a proto neustále nosí kontaktní čočky, velmi zřídka si nasazuje brýle. Má rád americkou zpěvačku Dido a jeho přezdívkou je Glue neboli Lepidlo. Přezdívku si vydobyl hlavně díky skvělému ovládnutí nahrávacího programu Pro Tools. S tímto programem uměl pracovat jako jediný ze skupiny a díky této dovednosti držel kapelu pohromadě, jako lepidlo.

3.2.2 Chester Bennington

Celým jménem Chester Charles Bennington se narodil 20. 3. 1976 ve městě Phoenix, stát Arizona. Jeho otec pracoval jako policista, matka byla zdravotní sestrou, má také 2 bratry. Rodiče se rozvedli v roce 1980 a nejspíš kvůli tomuto rozchodu se postupem času stával závislým na kokainu, methanphetaminu a dalších drogách. Své závislosti se nakonec zbavil až po prvním koncertě Linkin Park – tehdy ještě vystupujících pod názvem Hybrid Theory.

Než Chester přilnul k hudbě, pracoval v jednom fastfoodu, ale již v mládí měl své hudební idoly. Mezi ně patřily skupiny **Depeche Mode**³⁸ a **Stone Temple Pilots**. Už ve třinácti letech se učil zpívat a cvičit svůj hlas. Také hrál na piano, ale nyní, když skládá písně, dává přednost kytarě. Dětství však neměl zdaleka vůbec jednoduché. Jako malého Chestera jej sexuálně zneužíval známý jeho rodiny a to i přesto, že jeho otec byl policistou. Do dnes na tuto událost nerad vzpomíná. Jednou se rozhodl však poskytnout interview jednomu místnímu rádiu (rádiu ve Phoenixu) a přednesl výpověď o této nepříjemné vzpomínce. V tomto rozhovoru se také zmínil, že je rád za svoji hudební skupinu (tehdy Gray Daze), protože zde může lidem věřit a pomáhají mu zapomenout na svoji nešťastnou minulost. Chester byl totiž v mládí též zatčen za držení marihuany a jeden čas byl úplně bez domova. Z této nepříjemné situace mu pomohla se dostat až jeho matka, které je dodnes velmi vděčný.

³⁸ Depeche Mode – anglická pop-rocková skupina charakteristická používáním syntezátorů.

Během počátku své hudební kariéry se seznámil se **Seanem Dowdellem** a spolu s ním a jeho kapelou hrál v různých hudebních klubech. V jednom potkal i svoji budoucí ženu Samantha Olit, kterou si později vzal, 31. října 1996. Protože oba v tu dobu nebyli majetní a měli málo peněz, nechali si Seanem prstýnky vytetovat. Chester a Sean jsou dodnes přátelé a společně vlastní síť tetovacích salónů. Ještě ale předtím, než si vzal Samantha, zplodil syna Isaiahu s bývalou přítelkyní Elkou Brand.

V roce 1998 se Chester rozhodl opustit skupinu **Grey Daze**. Poté však nemohl najít kapelu, se kterou by zpíval. Po čase mu nabídl viceprezident společnosti A&R at Zomba Music z Los Angeles, **Jeff Blue**, možnost se ucházet o místo ve skupině Linkin Park, jmenující se tehdy Xero. Obdržel od nich demo s nahrávkou, shodou okolností v den svých narozenin, do kterého měl nahrát svůj zpěv. Chesterovi se jejich hudba zamlouvala. Ihned zavolal svému příteli, zdali by u něj nemohl nahrát zpěv. Dvacet minut po obdržení dema byl Chester hotov a ihned volal **Miku Shinodovi**, aby mu pustil nazpívaný part. Mike byl nadšen a vzal jej do kapely. Chester jako jediný ze zpěváků, kteří se zúčastnili na konkurz, měl osobitý a velmi originální zpěv, který se členům skupiny zamlouval. Chester neváhal a dalším letadlem letěl do Los Angeles a na čas opustil svoji ženu. S tou později zplodil syna jménem Draven Sebastian Bennington narozeného 19. dubna 2002, v době Chesterova vrcholu jeho prozatímní kariéry. V tomto roce totiž kapele Linkin Park vyšla deska s názvem *Meteora*, které se stala senzací.

Během let své skvěle vyhlížející kariéry však neměl moc času být otcem a manželem. Roku 2005 se proto se svojí manželkou rozvedl a nutno podotknout, že ne v přátelském duchu. Krátce po rozvodu se Chester oženil znovu, s modelkou časopisu Playboy Talindou Bentley, se kterou má syna Tylera Lee narozeného 16. března roku 2006 a v roce 2011 se jim narodila dvojčata Lily a Lila. Když není Chester na turné s kapelou, tráví mnoho času s rodinou, která nyní sídlí ve městě Gilbert, stát Arizona. Jeden čas měla jeho rodina problémy s počítačovým pronásledovatelem, který neustále jeho manželce posílal výhrůžné e-maily a dopisy. Později policie viníka našla a po soudním řízení byl poslán na 2 roky do vězení. Chester bojoval v této době s alkoholismem a měl i sebedestruktivní sklony. Chtěl se dokonce zabít, jak řekl později v jednom rozhovoru pro časopis **Kerrang!**³⁹

*„Chtěl jsem se zabít, bylo by to jednoduché a vůbec bych tu teď nemusel sedět. Mohl jsem být mrtvý. Bylo to hrozné, velmi hrozné.“*⁴⁰

³⁹ Kerrang! – hudební týdeník vydávaný ve Velké Británii.

⁴⁰ [Http://www.chesterbnetwork.com/chester/biography/](http://www.chesterbnetwork.com/chester/biography/) [online]. 5. 8. 2010. [cit. 2013-02-20].

V době, kdy mělo Linkin Park vyjít další album s názvem *Minutes to Midnight* Chester začal psát písně pro svůj sólový projekt jménem **Dead By Sunrise** a také vydal svoji módní kolekci s názvem „Ve’Cel“.

Během svého života měl také Chester díky svému charakteristickému zpěvu mnoho zdravotních problémů, a to nejen s hlasivkami. Během natáčení desky v létě roku 2003 přišel Chester o hlas a dokonce musel podstoupit operaci. V roce 2007 si zranil zápěstí během vystoupení v Melbourne a i s tímto zraněním celou show dokončil. Až poté se nechal ošetřit (rána byla zašita pěti stehy). Během *A Thousand Suns World Tour* v roce 2011 si v Asii poranil rameno a Linkin Park museli odvolat 3 koncerty. Chester se vrátil až na poslední koncert na Floridě.

Chester je také hercem, objevil se ve filmech *Crank*, *Crank: High Voltage* a ve filmu *Saw 3D*, kde si zahrál menší roli.

3.2.3 Brad Delson

Bradford Phillip Delson se narodil 1. prosince roku 1977 v Los Angeles, Kalifornie. Dříve, než se Brad začal učit hrát na kytaru, hrál několik let na trubku. Kytara se stala jeho prvotním nástrojem během středoškolských let na škole Agoura High School. Za svou středoškolskou kariéru vystřídal mnoho kapel jako například Prius nebo třeba **Relative Degree**, kde hrál spolu s bubeníkem **Robem Bourdonem**. Nejvíce se však stětoával a přátelil s **Mikem Shinodou**. Spolu s ním začal pracovat na skladbách v jejich improvizovaném studiu u Mika v ložnici.

Po dosažení maturity v roce 1995 se tito dva spojili s Robem a dohromady vytvořili kapelu Xero, která se stala výchozím bodem pro skupinu Linkin Park. Brad poté nastoupil na UCLA (University of California) na obor komunikační studia se specializací na podnikání a správu. Byl členem studentského spolku Phi Beta Kappa a o svůj pokoj na koleji se dělil se svým budoucím kolegou **Davem Farrellem**, a to tři roky z jeho čtyř let studia.

Brad také dlouhou dobu pracoval jako stážista ve společnosti Jeff Blue a A&R reprezentující společnost Warner Bros Records. Brad jim po čase předal nahrávku jeho skupiny Xero. Společnosti se jejich hudba zalíbila a později jim představila **Chestera Benningtona**, který se následně stal jejich zpěvákem. Díky příležitosti prosadit se s kapelou se Brad po ukončení bakalářského studia plně věnoval své kapele. Skupina Xero se v té době přejmenovala na Hybrid Theory – šest členů zaměřující se na rap-metal, dnes známý jako nu-metal. Kapela se po několika úspěších nakonec přejmenovala na skupinu Linkin Park a spolu se společností Warner Bros Records podepsala smlouvu na jejich vůbec první CD. Dodnes je Brad velice platným členem skupiny a to nejen zásluhou jeho vynikající práce s kytarou, ale také díky jeho hudebním či pěveckým výkonům, kterých si můžeme všimnout na dvou CD - *A Thousand Suns* a *Living Things*.

Během své úspěšné kariéry kytaristy se také stihl oženit a založit rodinu. V září roku 2003 se oženil s Elisou Boren. Jelikož je Brad etnickým původem žid, svatba byla židovská a konala se v kulturním centru Skirball. Bradovi a Elise se narodil 25. března 2008 syn Snah Pylor Delson a později i další dva synové.

Brad je známý nošením obrovských sluchátek během vystoupení. Design těchto sluchátek mu navrhl **Mike Shinoda**. Mnoho reportéru se Brada často ptá, proč je nosí.

„*Když vám to řeknu, budu s vámi muset mít sex.*“⁴¹, Bradova univerzální odpověď na tuto otázku. Pokud je reportér ale neodbytný, připouští, že díky nim se dostává do jakéhosi osobního „matrixu“, kde je uvolněný, ale přitom plně soustředěný. Sluchátka ovšem nejsou jediným z jeho neobvyklých poznávacích znamení. Velice často a rád experimentuje se svými vlasy a vousy.

3.2.4 Dave “Phoenix“ Farrell

Vlastním jménem David Michael Farrell se narodil 8. února 1977 ve městě Plymouth ve státě Massachusetts. Zde žil 5 let, ale poté se rodinou přestěhoval do Mission Viejo v Kalifornii. Jako téměř každý baskytarista, tak i Dave se nejdříve učil hrát na kytaru. Největší motivací pro hraní na kytaru mu byl jeho bratr Joe, který na ni hrál bravurně a Dave v tomto nástroji našel velké zalíbení. Mimo jiné jeho hudební začátky ovlivnily kapely Weezer, **The Beatles**⁴², **The Deftones**, **The Roots** a také **Bob Marley**⁴³.

⁴¹ [Http://linkinpark.wikia.com/wiki/Brad_Delson](http://linkinpark.wikia.com/wiki/Brad_Delson) [online]. [cit. 2013-02-20].

⁴² The Beatles – britská rock’n’rollová skupina původem s Liverpoolu fungující v letech 1960 – 1970.

Během středoškolského studia se přidal k místní punkrockové skupině jménem Tasty Snax, později přejmenované na **The Snax**. Zde hrál na kytaru a spolu s nimi vydal dvě alba s názvy *Run Josef Run* a *The Snax*. Kapela však později potřebovala baskytaristu, proto se Phoenix tohoto úkolu zhostil nejen kvůli potřebě kapely. Dle jeho názoru hraje dobře na kytaru mnoho lidí, ale na baskytaru jich tolik není.

Po absolvování střední školy Dave navštěvoval vysokou školu University of California v Los Angeles, kde společně s **Bradem Delsonem** bydleli na univerzitní koleji. Brad tehdy hrál ve skupině Xero a Davea požádal, zdali se k nim nechce připojit. Phoenixovi nevyhovoval harmonogram koncertů a zkoušek The Snax, proto nakonec souhlasil. Zaplnil tak místo baskytaristy v Xero a nahrává pár samplů pro nahrávku z roku 1997.

Během nahrávání EP se Phoenix vrátil na chvíli zpátky k The Snax a odehrál s nimi turné. Na části EP skupiny Xero tak místo něj hraje na basu **Kyle Christner** a kapela se v té době přejmenovává na Hybrid Theory. Po odehrání turné kapela Linkin Park obdržela nabídku smlouvy od Warner Bros Studios na nahrání alba. V tu dobu se Phoenix vrací ke skupině, avšak členové mu nechávali prostor, kdyby chtěl někdy opět hostovat své předešlé kapele. Tuto možnost využil, a proto se Dave ve videoklipu pro singl *“One Step Closer“* neobjevuje a místo něj zde hraje na baskytaru **Scott Koziol**.

Od roku 2002 je však Phoenix stálým členem kapely Linkin Park po spolupráci při nahrávání a remixování CD *Reanimation*.

Daveovi a jeho ženě Lyndsey se narodila roku 2007 dcera. Dave je nejen skvělým baskytaristou a kytaristou, ale je také velmi dobrým hráčem na violoncello a housle. Jeho hru na tyto nástroje můžeme slyšet v některých pozdějších písni Linkin Park jako např. *“Leave Out All The Rest“*.

Jeho nejoblíbenějším filmem je Statečné srdce a nejráději má mexickou kuchyni. Povahou je velmi klidný a na koncertech v jeho obličejí je vidět jeho výrazná, plná soustředěnost. Je známý tím, že na koncertech hraje velmi často ve vzpřímené poloze, jen málokdy svá záda ohne. Mezi oblíbené sporty řadí fotbal a jízdu na snowboardu. Přezdívku Phoenix používá již od doby, kdy na záda na obě lopatky si nechal vytetovat dva fénixe, které si navrhl sám společně s jeho spoluhráčem **Mikem Shinodou**.

⁴³ Bob Marley (1945 – 1981) – jamajský zpěvák, kytarista, skladatel. Zároveň také spoluzakladatel a významný představitel stylu reggae.

3.2.5 Rob Bourdon

Celým jménem Robert Gregory Bourdon je nejmladším členem skupiny Linkin Park. Narodil se 20. ledna 1979 ve městě Calabasas, stát Kalifornie, ale nyní žije, jako téměř všichni ostatní členové skupiny, v Los Angeles. Už jako malý se toužil stát bubeníkem. Hlavní příčinou jeho začínající vášně byla návštěva koncertu skupiny **Aerosmith**⁴⁴. Po jeho skončení se společně s jeho matkou odebrali do zákulisí a právě ona Roba seznámila s bubeníkem **Joeyem Kramerem**, kterého osobně znala. Díky tomuto setkání se Rob ve svých devíti letech začal učit hrát na bicí.

Rob se v šesté třídě přidal ke skupině No Clue, kteří se později přejmenovali na Physical Evidence a hráli cover verze písní skupin **Nirvana**⁴⁵, Bad Religion a Suicidal Tendencies. Rob také bral hodiny bicích, ale vydržel hrát pod vedením jen rok. Nebavilo jej číst noty, spíše spoléhal na své sluchové dovednosti.

Na střední škole Rob hrál ve školní jazzové kapele, ale později byl požádán dvěma členy skupiny Karma o spolupráci, Rob neváhal. Díky členům této kapely se seznámil se svými budoucími spoluhráči **Bradem Delsonem** a **Mikem Shinodou**. Před samotnou spoluprací s Mikem, Rob společně s Bradem založili skupinu Relative Degree a jejich cílem bylo hrát v Hollywoodském klubu The Roxy.

Sen se jim splnil, ale brzo po tomto úspěchu se jejich skupina rozpadla. Rob byl rozpadem kapely velmi zasažen, začal brát drogy, holdovat alkoholu a jeho slibná kariéra bubeníka se zdála být vzdálená. Nakonec se svých zlovyků zbavil, dokončil střední školu a začal se opět plně věnovat hře na bicí.

Po čase se mu ozval Mike Shinoda a nabídl mu místo bubeníka ve skupině Xero, kde již hrál jeho bývalý spoluhráč Brad. Skupina fungovala i po ukončení střední školy členů a rozšířila o další muzikanty - **“Phoenixe“**, **Joe Hahna** a **Chestera Benningtona**. Skupina tak čítala šest členů a přejmenovala se na Linkin Park. Od té doby Rob zůstává stálým a platným členem skupiny. Rob hraje nejen na bicí, ale také na klavír. Bral totiž v mládí i hodiny klasického klavíru.

⁴⁴ Aerosmith – americká hardrocková skupina působící od roku 1970.

⁴⁵ Nirvana – americká grungeová kapela působící v letech 1987 – 1994.

Rob Bourdon je stále svobodný, ovšem měl pár přítelkyň. Mezi ně patří herečky Shiri Appty nebo Vanessa Lee Evigan, se kterou chodil 7 let do roku 2001. Od roku 2008 je Rob nezadaný a je plně oddaný své kapele. „*Cítím se být požehnan tím, že se mi naskytla možnost vytvářet album s mými pěti nejbližšími přáteli. Je to skvělá zkušenost jezdit na turné a mít šanci se setkat s fanoušky a členy LP Underground*⁴⁶. Děkuji všem, kteří nám ukazují svou lásku a podporu.“ To jsou slova Roba po získání zlaté desky za jejich album *Hybrid Theory*. Tento moment považuje za ten nejdojemnější, který kdy zažil.

Robovo oblíbené písně, které rád hraje, jsou "*In the End*", "*Tinfoil*" nebo "*The Little Things Give You Away*". Při hraní na bicí používá lehké boty značky Puma. Tvrdí, že tyto boty mu napomáhají udržet větší kontrolu nad oběma pedály u bicích. Také říká, že pro něj snad vůbec nejtěžší písní je "*Easier to Run*"⁴⁷, protože se zde tempo a způsob hry na bicí každou chvíli mění.

Během nahrávání třetího alba musel Rob pozměnit svoji bubenickou aparaturu. Linkin Park chtěli totiž dát albu úplně jiný zvuk a tak měnili nástroje, efekty. Bubny jako takové však neměnil, ponechal si své dřevěné, na které je zvyklý hrát. Změnil ale snímače zvuku, proto i zvuk bicích je na třetím albu *Minutes to Midnight* trochu jiný. Dokonce kvůli albu *A Thousand Suns* přidal Rob dalších 12 elektronických bicí.

Mezi Robovy oblíbené činnosti kromě hraní na bicí a piano patří také surfování a zbožňuje italskou a mexickou kuchyni. Když si chce Rob odpočinout od všedního života, rád chodí na pláž a občas si zalyžuje na vodních lyžích.

3.2.6 Joseph Hahn

Joseph "Joe" Hahn se narodil 15. března 1977 v hlavním městě státu Texas, Dallasu, ale většinu svého dětství strávil v Kalifornii ve městě Glendale. Jeho předkové však pochází z Jižní Korei. Joe je nejmladší ze tří sourozenců, resp. má dvě starší sestry. Jako malý kluk se Joe zajímal o kreslení a také samozřejmě měl cit pro hudbu. Během svých středoškolských let se začal seznamovat s DJskou aparaturou, ale spíše se zaměřoval na své malířské dovednosti, chtěl se stát komiksovým kreslířem.

⁴⁶ LP Underground – název pro fanouškovskou základnu skupiny Linkin Park.

⁴⁷ II. Audio příloha na DVD, skladba 11.

Poté, co Joe ukončil střední školu v Glendale v roce 1995, se dále chtěl věnovat kreslení a designu. Proto začal navštěvovat uměleckou školu Art Center College of Design v Pasadeně. Tu ale nedokončil. Zde totiž potkal **Mika Shinodu** a po pár rozhovorech se Joe v roce 1997 přidal k němu do tehdy téměř neznámé kapely Xero, ze které se později stala skupina Linkin Park. V té je Joe nepostradatelným členem, ikdyž po většinu koncertů zůstává v pozadí a téměř nepovšimnut, zdání však klame. Během koncertu ovládá DJský pult a spouští smyčky nahrané již dříve ve studiu, které jsou nedílnou součástí písní Linkin Park.

Joe však na své kreslířské a vizuální nadání nezanevřel. Během seznamování se s hudbou a vylepšování svých schopností jako DJe se Joe také postaral o vizuální a filmové efekty v různých seriálech a filmech. Mezi ty nejznámější patří seriál **The X-files**⁴⁸. Tyto dovednosti pak prokázal i při režírování mnoha videoklipů pro Linkin Park jako pro singly "*Numb*", "*From the Inside*", "*The Catalyst*", "*What I've Done*", "*Somewhere I Belong*", "*Pts.OF.Athrty*", "*New Divide*", "*Bleed it Out*" "*Iridescent*", "*Waiting for the End*" "*Burning in the Skies*" a mnoho dalších.

Mezi jeho nejzvláštnější výtvořky objevující se ve videoklipech spadají létající velryby ve videoklipu "*In the End*"⁴⁹ nebo kříženci slonů a pavouků v klipu písně "*Somewhere I Belong*"⁵⁰. Režíroval však hudební videa nejen pro Linkin Park, ale i další umělci jej žádali, aby se postaral o vizuální ztvárnění jejich písní. Mezi ně patří americký rapper **Xzibit**, punkrocková kapela **Alkaline Trio**, rocková kapela **Story of the Year** nebo také světoznámí **System of a Down**⁵¹.

Mnoho fanoušku i posluchačů skupiny Linkin Park Joea znají především pod přezdívkou Mr. Hahn nebo Chairman Hahn. První přezdívka je používanější. Hudebně se Joe podílí na vytváření samplů pro Linkin Park či remixování různých písní. Některé z nich se objevují v remixovém CD Linkin Park *Reanimation*. Také na albu *Hybrid Theory* se objevuje jeho vlastní skladba "*Cure For the Itch*"⁵². Dále spolupracoval s hip hopovou skupinou **Fort Minor**, vedlejším projektem jeho kolegy z Linkin Park **Mika Shinody**.

⁴⁸ The X-files – americký sci-fi seriál, který se začal vysílat na stanici FOX v roce 1993, v České Republice znám pod názvem Akta X

⁴⁹ III. Video příloha na DVD, klip 2.

⁵⁰ III. Video příloha na DVD, klip 3.

⁵¹ System of a Down – americko-arménská metalová skupina, která vznikla roku 1994 a také známá skrz svůj zkrácený název na SOAD.

⁵² II. Audio příloha na DVD, skladba 12.

I přes tento velice časově náročný a platný životní styl se Joe oženil. Poprvé tomu bylo 15. února 2005, kdy si vzal svoji první ženu Karen Bedit, s tou se však v roce 2009 rozvedl. O tři roky později se 21. října se ale oženil znova a vzal si Heide Woan.

4 Alba skupiny Linkin Park

4.1 Hybrid Theory

Debutové album Hybrid Theory vydala skupině Linkin Park společnost Warner Bros Records 24. října roku 2000. Jen co se dostalo do povědomí fanoušku, stalo senzací. Do roku 2012 bylo totiž prodáno více jak 18 milionů kopií.

Názvem Hybrid Theory se snažili členové skupiny vyjádřit, že jejich styl hraní nelze přesně zařadit do určitého směru. Proto se původně jmenovala i celá kapela. Album však můžeme přirovnat nejbližší k hudebním stylům nu-metal, rap rock nebo jednoduše alternativní metal.

O texty a tím pádem o celou náladu alba se zasloužil především zpěvák **Chester Bennington** s přispěním **Mika Shinody**. Album odráží Chesterovy předešlé životní prožitky.

EP obsahovalo nejdříve jen devět demo-stop, kterými se Linkin Park snažili upoutat pozornost nahrávacích společností. Přestože o jejich tvorbu zpočátku nejevil žádný vydavatel zájem, nakonec s nimi podepsali nahrávací kontrakt již zmiňovaní Warner Bros Records. Na CD Hybrid Theory s nimi spolupracoval producent **Don Gilmore** a konečné fáze alba se ujal **Andy Wallace**.

Celé nahrávání započalo v roce 2000 v jižním Hollywoodu v nahrávacím studiu NRG Recordings. Vzhledem k tomu, že **Dave Farrell** na pár týdnů odešel kvůli turné jeho bývalé kapely, basovou kytaru na album nahráli **Scott Koziol** a **Ian Hornbeck**. Mnohokrát jej zastoupil i kytarista **Brad Delson**.

Album bylo rozšířeno oproti EP o 3 nové skladby, tudíž celkový počet písní se tak ustálil na 12-ti a z nich Linkin Park vybrali 4 singly – *“One Step Closer”*⁵³, *“Papercut”*, *“In The End”* a *“Crawling”*. První zmíněný se nachází na albu na druhém místě. Charakteristické na této písni jsou dvě části. Kytarový riff společně s použitím elektronických bicích na začátku písně a následný přechod na téměř až heavymetalové pojetí skladeb. Poté následuje bridge, kde **Chester** používá slova: „Shut Up, when I’m talking to you“ což můžeme volně přeložit jako - Bud’ zticha, když s tebou mluvím. Videoklip k této písni byl natočen v metru Los Angeles. Absence **“Phoenixe”** během natáčení se projevila v obsazení videa. Místo něj se v roli baskytaristy objevil **Scott Koziol**.

*“Crawling”*⁵⁴ je dalším singlem z tohoto alba. Po textové stránce se zde kapela zaměřila Benningtonovo negativní zkušenosti s násilím prováděné na dětech a na ztrátu sebevědomí. Ve videoklipu se objevuje dívka, ztvárněna Katelyn Rosaasen, kterou šikanuje její otec a na začátku klipu nelze přehlédnout na jejím těle i několik modřin.

Třetí singl se nazývá *“Papercut”*⁵⁵, kde se kapela zaměřuje na paranoiu a to nejenom textově, ale i vizuálně. Ve videoklipu se Linkin Park nachází v obyčejně vyhlížejícím pokoji, kde předvádějí akustickou show, zatímco ve vedlejší místnosti je tma a na zdech jsou napsána slova textu písně. Kapela tímto chce nastínit, jak by podle nich mohla vypadat paranoia.

*“In the end”*⁵⁶ je velice specifickou skladbou. Hlavním motivem písně je klavírní part, který vymyslel Mike Shinoda. Ten většinu písně rapuje a Chester zpívá refrén a bridge. Při produkci této písně na koncertech, Mike velmi rád přichází co nejbližší k fanouškům a podněcuje je k davovému zpěvu. Videoklip k této písni je velice originální. Je specifický svou nerealizovatelností. Odehrává se totiž v imaginárním světě vytvořeného z představ **Joe Hahna**. Mezi hlavní prvky objevující se v klipu patří létající velryby a futuristická socha, na jejíž koruně se kapela nachází. Část této koruny se musela postavit a zbytek pozadí byl doplněn pomocí počítačových efektů. Při MTV Music Awards v roce 2002 dokonce obdrželi Linkin Park ocenění za nejlepší rockové video.

O grafickou podobu alba se zasloužil **Mike Shinoda**. Za hlavní motiv zvolil okřídleného vojáka na šedém pozadí. Postava vojáka symbolizuje údernost a energičnost písní a přikreslením křídel asociují jemnost melodií a lyrické části písní.

⁵³ III. Video příloha na DVD, klip 4.

⁵⁴ III. Video příloha na DVD, klip 5.

⁵⁵ III. Video příloha na DVD, klip 6.

⁵⁶ III. Video příloha na DVD, klip 2.

4.2 Reanimation

Remixová deska skupiny Linkin Park se jmenuje *Reanimation*. Na albu se objevilo celkem 20 zremixovaných skladeb nacházejících se původně na CD *Hybrid Theory* nebo na albech, která Linkin Park vydávají pro své fanoušky - tzv. LP Underground.

Zpracování tohoto alba se ujali **Joe Hahn** společně s **Mikem Shinodou**. Na desce spolupracovali s mnoha DJi a producenty. Bylo vydáno 30. července 2002 a k jejich překvapení sklídilo velký úspěch. V USA se deska stala platinovou, což jim zajistil prodej více než 1 milionu kopií.

Jediným singlem desky se stala píseň "*Pts.OF.Athrty*"⁵⁷, na které Linkin Park spolupracovali s **Jayem Gordonem**, producentem a zpěvákem skupiny Orgy. Videoklip je počítačově animovaný a odehrává v prostředí válečné zóny dvou robotických národů.

Linkin Park na svých koncertech remixové písně hrají jen zřídka, ale vždy v kombinaci s původní verzí.

4.3 Meteora

Po prvním velice povedeném albu *Hybrid Theory* a remixové desce *Reanimation*, Linkin Park trávili všechn svůj čas především na turné skrz celé Spojené Státy Americké. V průběhu turné skládali nové písně, které tvořili základ pro jejich druhou desku. Úspěch předchozích alb a vysoká návštěvnost koncertů se staly jejich motivačním faktorem pro vytvoření minimálně stejně úspěšné desky jako *Hybrid Theory*. Album *Meteora* začali Linkin Park nahrávat již během cestování v jejich speciálním autobuse, který byl vybaven vším, co kapela potřebovala pro život na cestách i při nahrávání písní.

Během svého turné mimo jiné navštívili i Řecko, kde je naprosto uchvátily kláštery tyčící se na vrcholu skal s místním názvem *Meteora*. Shodli se, že takto pojmenují své další album a teprve poté na desce začali pracovat. Za cíl si zvolili neoposlouchatelnost a zachování energie svých písní i po několikanásobném poslechu. Na albu lze nalézt syntézu nu-metalu s neobvyklými styly či nástroji. Například v písni "*Nobody's Listening*"⁵⁸ pozorný posluchač slyší japonskou bambusovou flétna shakuhachi.

⁵⁷ III. Video příloha na DVD, klip 7.

⁵⁸ II. Audio příloha na DVD, skladba 13.

Při přesunu mezi městy, v nichž se konaly koncerty, vznikl základ pro píseň *“Somewhere I Belong”*⁵⁹. **Chestera** při **jamování**⁶⁰ na akustickou kytaru napadla jedna z kytarových linek, kterou později nahrál a předal ostatním členům. Ti při poslechu Chesterovi nahrávky přidali další hudební myšlenky a výsledný produkt poté předali **Miku Shinodovi**, který nahrávku rozdělil na čtyři části. Vše možně se je pokoušel zkombinovat, až nakonec vytvořil konečnou podobu ostinátne se opakující figury slyšitelné především na začátku skladby.

Během osmnácti měsíců byla část demo verzí písní pro novou desku dokončena a nahrávání se poté přesunulo do domácího studia Mika Shinody. Zde složili několik dalších písní. Protože tlak médií byl obrovský, snažili se členové skupiny dohodnout, které písně bude album nakonec obsahovat.

Po dokončení výběru se skupina rozhodovala, kdo by měl jejich desku produkovat. Nakonec se shodli opět na **Donu Gilmorevi**.

Kapela chtěla taktéž propojit hudbu společně s uměním a fotkami. Proto se konal v rámci nahrávání alba i tzv. umělecký den Linkin Park, kde všichni členové kapely sprejovali a kreslili na několik obrovských pláten a snažili se vyjádřit svoji hudbu malbou. Vše bylo zdokumentováno profesionálním fotografem a z této akce vzniklo třináctiminutové video. Jedna z fotografií se dokonce objevila na obal pro album Meteora.

Deska se nahrávala v NRG studiu, kde vznikala alba i takových hvězd jako **Jimi Hendrix**⁶¹, **Bon Jovi**⁶² nebo **Limp Bizkit**. Na tvorbě alba Linkin Park se podílel i komorní smyčcový orchestr **Davidy Campbella**, který nahrál smyčcové party do písní *“Breaking the Habit”*⁶³ a *“Faint”*⁶⁴. U první zmíněné písně se nejdříve jednalo o klávesový part, ale producent Don Gilmore navrhl Mikovi, aby tuto část přepsal právě pro smyčce.

Tvorby textu písní se opět ujali **Mike Shinoda** a **Chester Bennington**. Kupodivu své texty konzultovali i se třetí osobou, Donem Gilmorem. Pokud Donovi text nepřišel vhodný pro celou instrumentaci skladby, doporučil jim, aby přepsali část textu nebo dokonce ať napíší text úplně nový. Mike a Chester sice neradi, ale poslechli rady svého producenta. Byli totiž toho názoru, že Don je profesionál a dokáže i ze špatné písně vyprodukovat hit.

⁵⁹ III. Video příloha na DVD, klip 3.

⁶⁰ Jamování – improvizace na hudební nástroj.

⁶¹ Jimi Hendrix (1942-1970) – vynikající americký kytarista, zpěvák a skladatel

⁶² Bon Jovi - americká hard rocková hudební skupina fungující od roku 1983

⁶³ III. Video příloha na DVD, klip 8.

⁶⁴ III. Video příloha na DVD, klip 9.

Nahrávání trvalo několik měsíců. Na jeho konci však nastala komplikace. Chester onemocněl, měl problémy s hlasivkami a nesměl pět týdnů vůbec zpívat. Kapela již chtěla dokončit a mixovat album v New Yorku, ale kvůli Chestrově hlasové rekonvalescenci se posunul termín vydání alba o celé tři měsíce. Poté, co se Chester uzdravil, pracovali v New Yorku na mixování alba s **Andym Wallacem**, velkým profesionálem ve svém oboru. S ním spolupracovali tři týdny. Mike Shinoda říká, že Andy díky své empatii dokáže dotvořit skladby do absolutní spokojenosti kapely.

Album vyšlo 25. března 2003 a kapela netrpělivě čekala, zda dosáhne alespoň stejného ne-li většího úspěchu než *Hybrid Theory*. V prvním týdnu se prodalo 810 000 kopií tohoto alba. Do roku 2007 se tento počet rozšířil téměř na 17 milionů kopií, z toho necelých 6 milionů jenom ve Spojených státech. Ze strany kritiků album obdrželo příznivé recenze. Dle nich jedinou výtkou byla až přílišná podobnost s předchozím albem. Deska čítá celkem 13 písní a z toho je hned 5 písní singly. Skladba *“Somewhere I Belong“* byla vydána dříve, než samotné album.

Dalším singlem je *“Faint“*⁶⁵, kde jsou členové po většinu videoklipu točeni zezadu před světlými reflektory a křičícím davem fanoušků.

Videoklip k singlu *“Breaking the Habit“*⁶⁶ je celý vytvořen kreslenou animací. O produkci animace se postaral Patrick Tatopolous, který s nimi již spolupracoval na videoklipech k písním *„In the End“* a *„Pts Of Athrty“*. Režisérem se stal opět **Joe Hahn**. Ke klipu Joe pozval ke spolupráci přední japonské animátory v čele s **Ericem Caldermem**. Pro animátory se stalo vytváření videoklipu výzvou, jelikož při animaci, např. seriálů, používají především fantazii k vytvoření postav. Zde však neměli na výběr, postavy ztvárnili členové skupiny Linkin Park. Práce na tomto klipu trvala několik měsíců a spolupracovalo na něm více než 100 animátorů.

Další dva videoklipy k písním *“Numb“*⁶⁷ a *“From the Inside“*⁶⁸ se natáčely v Praze. K natáčení videoklipu první ze zmíněných písní si kapela dokonce pronajala prostory v katedrále sv. Víta a okolí Karlova mostu.

⁶⁵ III. Video příloha na DVD, klip 9.

⁶⁶ III. Video příloha na DVD, klip 8.

⁶⁷ III. Video příloha na DVD, klip 10.

⁶⁸ III. Video příloha na DVD, klip 11.

Album Meteora následně kapela začala propagovat na světovém turné *Meteora World Tour 2004*, během kterého natočili i své první koncertové DVD s názvem *Live in Texas*. Meteora vynesla kapele také mnohá ocenění. Obdrželi ceny hudební televize MTV za nejlepší rockové video za píseň *“Somewhere I Belong“* a cenu diváků za videoklip k písni *“Breaking the Habit“*. Také získali ocenění rádií Umělec roku 2004 a Píseň roku, kterou se stal singl *“Numb“*.

4.4 Collision Course

Collision Course se stal na svou dobu velmi nevídaným projektem. Při předávání cen Grammy v roce 2004 **Mike Shinoda** oznámil budoucí spolupráci s americkým rapperem Jay-Z. Jejich společná snaha pak byla zvěčněna na CD s šesti skladbami a dokonce na DVD obsahujícím záběry ze zákulisí natáčení alba a koncert z divadla Roxy ze dne 18. července 2004. K dispozici je také 5 scén z koncertu pro MTV Ultimate Mash-Ups a galerie s obrázky.

Oba disky vyšly 30. listopadu 2004 jako kompakt a po pár týdnech se vyhoupl na první místo žebříčku Billboard 200 nejvíce prodávaných alb v USA. V prvním týdnu se prodalo více jak 300 000 kopií a do srpna 2009 bylo prodáno v USA 1 934 000 tohoto alba. Celosvětově přesahuje prodej *Collision Course* číslo 5 milionů.

Jediným singlem je píseň *“Numb/Encore“*. Jako videoklip byl použit DVD záznam z koncertu v divadle Roxy a záběry z nahrávání *Collision Course*. V amerických rádiích si našla své posluchače i skladba *“Body Authority/99 Problems/One Step Closer“*, ale nesklidila takový úspěch jako *“Numb/Encore“*.

Na počátcích kooperace se Mike pokoušel experimentovat a mixovat písně Linkin Park se skladbami Jay-Zho. Přes e-mail si poté posílali návrhy a připomínky k vylepšení prozatímního produktu. Jedním z polemizujících témat zahrnovalo, zdali vokály a rap nahrát znovu nebo použít smyčky z originálních písní. Nakonec některé písně přepracovali, aby se shodovaly s tempem a melodičností písně. Opětovného nahrání se dočkala i instrumentální složka, především ze strany členů skupiny Linkin Park.

Během čtyř dnů bylo album zkompletováno a připraveno k vydání. *Collision Course* bylo vůbec první deskou skupiny Linkin Park, jež obsahuje nálepkou Parental Advisory (cenzuru), jelikož většina veršů rappera Jay-Z obsahuje vulgární výrazy.

Ze strany kritiků album sklízí obdiv a chválu. Projekt *Collision Course* dokázal dodat odvahu umělcům obávajících se hudebně odlišit.

4.5 Minutes to Midnight

Minutes to Midnight patří mezi přelomové desky skupiny Linkin Park. Album vyšlo po dlouhých čtyřech letech od poslední vydané desky *Meteora*. Před samotným skládáním písní si dali Linkin Park za cíl obměnit celkový zvuk jejich skladeb. Nechtěli s tohoto alba vytvořit třetí díl trilogie. Jisté riziko spočívalo ve ztrátě fanoušků. Snažili se proto svoji hudební myšlenku z předchozích alb ponechat, avšak předvést ji v novém provedení.

Proto si najali na tuto práci producenta **Ricka Rubina**. Tento producent má za sebou mnoho úspěchů a spoluprací s kapelami jako jsou **Red Hot Chilli Peppers**⁶⁹, **Black Sabbath**⁷⁰, **Run-D.M.C.**⁷¹ nebo **Jay-Z**, s nímž Linkin Park již spolupracovali. Rickova práce s kapelou se liší od té, na niž byli Linkin Park zvyklí. Rick jim vštípil myšlenku, aby úplně zapomněli na starý zvuk skupiny a tvořili hudbu, která se jim líbí. Linkin Park dali na radu Ricka a začali skládat bez rozmyšlení a dali volný průběh tvůrčím myšlenkám.

Linkin Park také Rickovi popsali celý proces nahrávání předchozích alb. Rick je informoval, že tímto stylem nahrává hip-hopový produkční tým, ne rocková kapela. Proto dříve nedokázali změnit zvuk – nejdříve totiž nahrávali hudbu a poté zpěv. Vše se tedy muselo změnit od základu.

Všichni členové kapely proto obdrželi svůj vlastní harddisk, kopii softwaru **ProTools**⁷², a každý vytvářel své vlastní nápady, jež si uložil. Jednou za týden se kapela sešla a navzájem si nápady přehrávala. Celkem tak bylo vytvořeno více než 150 písní a Linkin Park postupně pracovali na těch nejlepších. Novým způsobem při nahrávání desky bylo vytváření melodie a textu ihned do hudby. Texty však neměli ještě napsané a proto používali nekonkrétních hlasových prostředků, jež lze přirovnat k jazzovému **scatu**⁷³. Po nahrání tak věděli, jakým směrem se píseň ubírá a mohli tak pracovat na pokračování. Pro hodně členů bylo těžké se pořádně soustředit na melodii, když v písni nebyl text, obzvláště pro producenta Ricka. Proto chtěl slyšet píseň rovnou s textem.

⁶⁹ Red Hot Chilli Peppers – americká rocková kapela fungující od roku 1983

⁷⁰ Black Sabbath – americká heavy-metalová skupina působící od roku 1969

⁷¹ Run-D.M.C. – americká hip-hopová skupina fungující od roku 1981

⁷² ProTools – počítačový software určený pro nahrávání hudby

⁷³ Scat – improvizovaný jazzový zpěv, kde nejsou použita slova, ale jen jednoduché slabiky

Během procesu nahrávání kapela hodně objevovala své možnosti, většinu členů se zalíbilo vložení klavíru do některých písní, Avšak skrze toto objevování se vyskytl i problém. Členové kapely se rozhodli, že píseň se musí líbit všem členům, aby se na ní pokračovalo dále. Takže tímto způsobem bylo ukončeno i několik velice zajímavých písní.

Do studia se kapela přesunula úplně nepřipravená, což pro ně nebyvalo zvykem. Dříve měla skupina alespoň 80% písní hotových a stačilo je jen dokončit. V případě této desky tomu však bylo naopak, do studia se odebrali již rok před dokončením alba. Ve studiu byli od ledna 2006 do července téhož roku a poté se přemístili do "Laurelova domu".

V tomto domě jsou tři patra a každé patro disponuje mnoha malými místnostmi. Pro Linkin Park bylo nahrávání v tomto domě jen ku prospěchu. První měsíc v tomto domě však nic nenahráli, místo nahrávání hráli basketbal nebo lenošili po domě.

Po pár týdnech přizpůsobování se začali Linkin Park psát hudbu naprosto přirozeně, plně se soustředili a tvrdě pracovali. Členové skládali každý sám nebo ve dvojicích v malých místnostech, což bylo pro jejich předchozí styl tvorby nezvyklé. Daný proces se ukázal jako velmi prospěšný; zatímco někdo již nahrával, další člen mohl psát hudbu a další zase text. Tím se práce zrychlila a zároveň velmi ulehčila. Postupný progres byl především zásluhou producenta Ricka Robina, který na ně tlačil a donutil je pracovat bez ustání.

Dalším pokusem bylo předání textů napsaných **Chesterem** a **Mikem** ostatním členům skupiny. Ti vybírali části textu, které se jim nelíbily, zatímco autoři obývali úplně jiný pokoj. Výsledkem bylo občasné pozměnění celého textu nebo jeho části, i když Mike a Chester nesouhlasili a přepisovat texty se jim nezamlouvalo.

Mike se také pokusil zpívat. Jeho nejlépe zazpívanou písní je "*No Roads Left*"⁷⁴, ale ta se bohužel nedostala do výběru pro album *Minutes to Midnight*, stala se však bonusovou skladbou na albu. Spolu s ní se do výběru nedostaly i další jako například "*Blackbirds*". Na CD Mike rapuje pouze dvě písně - "*Bleed It Out*" a "*Hands Held High*". Spolu s Rickem produkoval tuto desku i sám Mike Shinoda, což byla pro něj velká pocta a velmi jej naplňovalo a těšilo, že v něj ostatní členové mají takovou důvěru.

⁷⁴ II. Audio příloha na DVD, skladba 14.

Po nahrávání se musela kapela rozhodnout, jak desku pojmenovat. Sami o sobě říkají, že v pojmenování písní či desky jsou velmi špatní. S názvem desky nakonec přišel Chester. Jednoho večera sledoval naučný pořad o tzv. hodinách zkázy. Ty byly vytvořeny v Chicagu poté, co Američané na konci druhé světové války shodili jaderné bomby na Japonsko. Tyto hodiny ukazovali „čas, který ještě zbývá do konce světa“. To však nebylo počátkem končící éry kapely, právě naopak. Chtěli poukázat na změnu stylu a zvuku skupiny a odpočítávající hodiny měly představovat čas do té chvíle, kdy se noví Linkin Park představí hudebnímu světu.

V poslední písni k této desce „*What I've Done*“⁷⁵ vyjadřují, že se zbavují starého zvuku. Tato skladba byla použita i jako první singl, který byl vydán 2. dubna 2007 a také byl použit jako přední píseň k filmu **Transformers**⁷⁶.

Album bylo vydáno 14. května 2007 v 15 různých zemích světa včetně Velké Británie a Kanady. Ve spojených státech mělo album největší prodej za první týden pro rok 2007 a to 625 000 prodaných kopií. Postupem času se deska stala platinovou.

Kritici se však dělí na dva tábory. Jedni desku chválí a věří, že se skupina dala správným směrem. Ti druzí si však myslí, že je deska nepovedená a podle jejich názoru držet starého stylu Linkin Park, jak jej fanoušci dobře znají. Tito kritici však musí brát v potaz to, že změna zvuku a stylu byla volbou samotné skupiny a ne tlak médií či producenta.

Na albu můžeme najít 12 písní a z nich je 5 singlem. První již zmíněným je „*What I've Done*“. Dalším vyslaným singlem byl „*Bleed It Out*“⁷⁷. Ve videoklipu k této písni můžeme vidět, že kapela hraje píseň v baru. V okolí skupiny se ale odehrává rvačka, která je poté v klipu přehrávána pozpátku; velmi zajímavý kontrast. Velice těžké bylo pracovat s kamerou, aby dokázala oddělit kapelu od lidí, kteří se prali pod nimi. Proto musela být použita i animace. Videoklip samozřejmě režíroval stejný režisér jako většinu klipů Linkin Park **Joe Hahn**.

Videoklipem číslo tři se stala píseň „*Given Up*“⁷⁸. V této písni byl použit zajímavý prvek - chrastění klíčů. Můžeme jej slyšet hlavně na začátku písně a poté i v téměř celé délce singlu. Spolu s klíči zní i klapání dlaní a dohromady udávají tempo celé písní. Videoklip je jednoduchý, záběry kapely a zejména Chestera při koncertě v jakési televizní úpravě z dob minulého století.

⁷⁵ III. Video příloha na DVD, klip 13.

⁷⁶ Transformers – americký akční film z roku 2007 o mimozemských auto-robotech.

⁷⁷ III. Video příloha na DVD, klip 14.

⁷⁸ III. Video příloha na DVD, klip 15.

Ve videoklipu k písni *“Shadow of the Day”*⁷⁹ je hlavním aktérem sám zpěvák **Chester Bennington**, který se probudí ve svém bytě. Poté odchází do koupelny, kde si oplachuje obličej a vychází do ulic, v nichž probíhá občanská válka. Chester však ve videoklipu vůbec nevnímá okolí. Pokračuje normální chůzí ve své procházce, zatímco kolem něj hoří auta a zápasí mezi sebou policie s občany města. Píseň je o temnotě a stinné stránce života; o hledání světla. Tu právě v klipu hledá postava ztvárněná Chesterem. Linkin Park klipem chtěli znázornit, že nejsme sami a že cokoliv se děje ve světě nebo právě v tomto videoklipu, to samé se může stát nám a měli bychom se snažit předejít těmto nešťastným událostem.

Posledním singlem nově znějící desky je píseň *“Leave Out All The Rest”*⁸⁰. Video se natáčelo ve městě Van Nuys ve speciální hale, kde byla postavena rádooby vesmírná loď, kterou Linkin Park letí ve vesmíru. Každá místnost této „lodi“ je využita naplno a videoklip vypadá velice futuristicky. Atmosféra klipu je ze začátku velmi klidná, ale pak se na lodi objeví závada, jež se nedá zastavit a loď se blíží ke Slunci. Členové si nakonec uvědomí, že není záchrany a postaví se před obrovské čelní sklo lodi a čekají na konec.

Pro mnohé fanoušky byla tato deska šokem, ze kterého se někteří dlouho vzpamatovávali, ale po poslouchání jednotlivých písní zde můžeme slyšet staré základy nu-metalového zvuku Linkin Park, avšak s kapkou novoty, jež byla potřeba.

4.6 Thousand Suns – odklon k alternativě

Deska, která nasměrovala Linkin Park úplně jiným směrem. I takto by se dala nazvat. Hudba na tomto albu totiž už vůbec nezní jako nu-metal. Styl a zvuk kapely připomíná fúzi rocku, elektronické hudby a metalu. Je zde použito mnoho elektroniky, více zpěvu a nespočet instrumentálních a velmi často i pomalých skladeb.

Nahrávání alba začalo v roce 2008, krátce po vydání alba *Minutes to Midnight*. K nahrávání *A Thousand Suns* přizvali Linkin Park opět na spolupráci **Ricka Rubina**, producenta, který jim produkoval předešlou desku a pomohl kapele ukázat nový styl nahrávání i najít jejich nový zvuk, o nějž se tak toužebně snažili. Primárním nahrávacím místem se jim stalo NRG Recording Studios v Severním Hollywoodu, v Los Angeles.

⁷⁹ III. Video příloha na DVD, klip 16.

⁸⁰ III. Video příloha na DVD, klip 17.

Deska se nahrávala v letech 2008-2010. Celé album je koncipováno úplně jinak než předešlá alba. Při skládání usilovali o použití netradičních zvuků, proto experimentovali. Používali tleskání, bouchání do různého nábytku či nahrávali zvuky z běžného života kolem nás. Nakonec ale bylo použito například bzučení cikád nebo megafon, jako například v písni *“When They Come For Me”*⁸¹. Krom netradičních zvuků je na tomto albu použito více piano, stejně jako na předešlé desce.

Název alba pochází z hinduistické **Bhavad Gita**⁸²: *“Když se roztrhne zář tisíci sluncí, nebe se rozzáří a bude nádherné a mocné.”* Tuto citaci použil i známý americký teoretický fyzik **Robert Oppenheimer**, který je znám řízením týmu vývojářů prvních jaderných zbraní. Také je často nazýván „otcem atomové bomby“. Téma tohoto alba se zaměřuje hlavně na lidský strach jako třeba právě bázeň z jaderné války.

Mike Shinoda jednou v rozhovoru pro MTV řekl, že album je odkazem na sociální otázky a na propojení lidských myšlenek s technologií. Tento odkaz můžeme slyšet v písních *“Wisdom, Justice and Love”*⁸³, *“Wretches and Kings”*⁸⁴ a *“The Radiance”*⁸⁵, kde byly použity proslovy velmi významných vizionářů a lidí bojujících za lidská práva, jako např. již zmíněný **Robert Oppenheimer**, poté také **Martin Luther King, Jr.**⁸⁶ a **Mario Savio**⁸⁷.

V dalším rozhovoru, tentokrát pro magazín Billboard, se Mike svěřil, jak pokračují práce na albu: *„Myslím, že píšeme až moc, ale dá se říci, že jsme teprve v půlce práce, protože bůh ví, jak dlouho nám celé nahrávání ještě bude trvat. Ale všechnen materiál, který máme doposud, pasuje k sobě skvěle a každý týden se s ostatními členy sejdem, zhodnotíme situaci a po zbytek týdne pracujeme na čemkoliv, co nám přijde zajímavé.”*⁸⁸

⁸¹ II. Audio příloha na DVD, skladba 15.

⁸² Bhavad Gita – jedna z významných knih hinduismu.

⁸³ II. Audio příloha na DVD, skladba 16.

⁸⁴ II. Audio příloha na DVD, skladba 17.

⁸⁵ II. Audio příloha na DVD, skladba 18.

⁸⁶ Martin Luther King, Jr. (1929 – 1968) - americký kazatel a jeden z nejvýznamnějších vůdců Afroamerického hnutí za lidská práva.

⁸⁷ Mario Savio (1942 – 1996) - americký politický aktivista.

⁸⁸ © 2013 BILLBOARD. <http://www.billboard.com/articles/news/268559/linkin-park-hard-at-work-on-next-album> [online]. [cit. 2013-03-12].

Také v tomto rozhovoru vysvětluje experimentální stránku nahrávání, a jakým směrem se kapela ubírá: „*Nechceme vytvořit další Hybrid Theory nebo Minutes to Midnight, protože když všechno půjde dobře a tak jak má, tak deska bude mít velmi moderní zvuk, který definuje sám sebe jako jedinečnou nahrávku, která v hudebním světě ještě není.*“ Basový kytarista kapely **Dave Farrell** jeho tvrzení jenom potvrzuje tím, že fanoušci očekávají nejspíše desku podobnou *Hybrid Theory* nebo *Meteora*, ale myslí si, že touto deskou budou příjemně překvapeni. Fanouškům však bude chvíli trvat, než pochopí, co deskou chtějí Linkin Park vyjádřit.

Bubeník skupiny **Rob Bourdon**, který vidí sám sebe jako perfekcionista, řekl o nově vznikající desce toto: „*Chceme, aby tato nahrávka byla perfektní a aby za tu práci stála. Když jsme s kluky ve studiu, napíšeme tuny materiálu. Když nahráváme muziku po dlouhou dobu, tak jedna z výzev je, aby hudba se vyvíjela tak, jak chceme a nebyla po pár poslechnutí nudnou.*“⁸⁹ Tento způsob myšlení skupiny však znamenalo při zpracování tohoto alba mnoho přepisů textů, předělávání hudby i nesrovnalosti a roztržky mezi samotnými členy.

Skupina nakonec vytvořila skvělou desku plnou chytlavých melodií, písní pomalejšího rázu a nechybí samozřejmě rychlejší a tvrdší písně. Album bylo vydáno 8. září roku 2010 díky společnosti Warner Bros. Records. Spolu s **Rickem Rubinem** se produkce ujal i **Mike Shinoda**. Desku *A Thousand Suns* začala kapela představovat na svém turné s názvem *A Thousand Suns World Tour*, které začalo 7. října 2010 a skončilo 25. září 2011.

Písně z tohoto alba byly také použity v mnoha videohrách, jako například píseň „*The Catalyst*“⁹⁰ ve hře s válečnou tematikou *Medal of Honor*, kde na traileru k této hře spolupracoval **Joe Hahn**. **Dave „Phoenix“ Farrell** prohlásil, že kapela vybrala tuto píseň pro své temné harmonie, které jsou v souladu s obsahem a náladou hry. Píseň „*Blackout*“ byla například použita v **soundtracku**⁹¹ videohry *FIFA 11* anebo píseň „*Wretches and Kings*“ byla upotřebena v traileru k videohře *EA Sports MMA*. Také šest písní z tohoto alba („*Blackout*“, „*Burning in the Skies*“, „*The Catalyst*“, „*The Messenger*“, „*Waiting for the End*“, a „*Wretches and Kings*“) jsou k dispozici ke stažení jako „*Linkin Park Track Pack*“ ke hře *Guitar Hero: Warriors of Rock*.

⁸⁹ © 2013 FAIRFAX NEW ZEALAND LIMITED.

[Http://www.stuff.co.nz/entertainment/music/4126477/Linkin-Park-back-after-long-delay](http://www.stuff.co.nz/entertainment/music/4126477/Linkin-Park-back-after-long-delay) [online]. [cit. 2013-03-12].

⁹⁰ III. Video příloha na DVD, klip 18.

⁹¹ Soundtrack – hudební záznam či stopy doprovázející především film nebo počítačovou hru.

Album obsahuje celkem čtyři singly. Prvním byl *“The Catalyst“*, který kapela zveřejnila 2. srpna 2010 ještě před vydáním samotného alba. Linkin Park také k tomuto singlu uspořádali soutěž s názvem *“Linkin Park, Featuring You“*. Nechali volně ke stažení několik smyček z dané písně a nabádali fanoušky, aby je použili pro svůj remix písně a jejich výtvar jim zaslali. Vítězem této soutěže se stal Polák Czesław *“NoBrain“* Sakowski a jeho remixová skladba se objevila jako bonusová píseň na albu.

Videoklip k písni *“The Catalyst“*⁹² režíroval samozřejmě Joe Hahn a premiéru si odbyl 26. srpna 2010. Celý klip se odehrává v kouřem zahaleném městě. Ovšem videoklip se natáčel ve skleněné kostce, kam byl napuštěn dým, a město bylo vytvořeno animací. Na konci videoklipu členové skupiny po sobě hází barvy ve formě prášku. V klipu je vše zobrazeno zpomalně, což působí opticky velmi dobře. Poprvé *“The Catalyst“* zazněl živě 31. srpna 2010 v kultovním místě mnoha filmů Hollywoodu – Griffithově observatoři; vše natáčela televize MTV.

Druhým singlem vyslaným mezi fanoušky byl *“Waiting for the End“*⁹³. Ten poprvé zazněl živě ve španělském Puerta de Alcalá. Jako singl byl zveřejněn 1. října 2010 a hudební video 8. října 2010, samozřejmě pod taktovkou režiséra **Joe Hahna**. Ve videoklipu je enormně použita počítačová technika. Členové skupiny byli postupně nahráváni kamerou na podložce, která se otáčela. Spolu s nimi zde byla natočena například i vycpaná zvířata a nástroje jednotlivých členů. Vše je počítačem zkompletováno a kapela je pomocí počítače tvořena ze souhvězdí a hvězd.

Tyto dva singly sklidily největší úspěch mezi širokou veřejností. V hitparádách po celém světě dosahovaly nejvyšších příček a také byly kvalifikovány jako zlaté americkou asociací nahrávacího průmyslu v dubnu 2011.

Třetím singlem, který bohužel nebyl tak úspěšný jako dva předešlé, je *“Burning in the Skies“*⁹⁴. Celý klip byl natočen ve velmi rychlém tempu a to proto, aby nakonec byl zpomalen. Členové skupiny například skákali na trampolínách, poté do žiněnek. Klip dále poukazuje na životy lidí, kteří zažívají obyčejné chvílky svého života, dokud je však nezasáhne přírodní katastrofa, jež změní jejich dosavadní pohled na svět a v klipu se kolem nich vše hroutí. Videoklip byl zveřejněn 21. března 2011.

⁹² III. Video příloha na DVD, klip 18.

⁹³ III. Video příloha na DVD, klip 19.

⁹⁴ III. Video příloha na DVD, klip 20.

“*The Iridescent*”⁹⁵ je čtvrtým singlem této revoluční desky, který byl poprvé předveden živě na Rudém náměstí v Moskvě. Vystoupení kapely sloužilo jako propagační koncert k filmu **Transformers: Dark Of The Moon**, kde je píseň “*The Iridescent*” použita jako hlavní hudební motiv. Linkin Park již dříve s tímto filmem spolupracovali. Ve druhém díle Transformers byla použita jejich píseň “*New Divide*”⁹⁶ vytvořená pouze pro tento účel a není zaznamenána ani na jednom z oficiálních CD skupiny. K této skladbě je také vytvořen videoklip, kde kapela hraje uprostřed tajemné pouště s kameny, kde jsou zakopány kusy transformerů (robotických automobilů). Záběry kapely se poté společně prolínají se záběry z filmu. Oproti tomu ve videoklipu “*The Iridescent*” se žádné části filmu nevyskytují.

Jsou zde použiti jen počítačově upravení transformeři. Členové skupiny jsou zde představeni jako králové různých podsvětí, již se na konci videoklipu sejdou u jednoho stolu. V tomto videoklipu jsou jako rekvizity použiti živí hadi. Můžeme si jich všimnout ihned na začátku, kde **Mike** má hada kolem svého krku a objevuje se jich hned několik na stole ke konci videoklipu. Pokud si prohlédneme klip do detailů, nemůžeme si nevšimnout, že většina členů Linkin Park ve videoklipu používá bílé oční čočky.

Odkloníme-li svoji pozornost od videoklipu a zaměříme se na hudbu, tak zaznamenáme menší změnu oproti originální verzi písně. Od samotného počátku klipu lze slyšet rytmus elektronických bicí. Oproti tomu v originální verzi je zaznamenáme až o pár vteřin později⁹⁷. Klip sklidil celosvětový úspěch a v hitparádách dosahoval vysokých příček např. v Izraeli číslo 10, v Jižní Koreji byl v druhý a také byl druhý v britské rockové hitparádě.

Ze začátku se album *A Thousand Suns* neprodávalo až v takové míře jako album předchozí, avšak po dvou měsících od vydání už bylo prodáno více jak půl milionu kopií, a to jenom v USA. 11. ledna 2011 byla tato deska kvalifikována jako zlatá americkou asociací nahrávacího průmyslu (RIAA). Ve zbytku světa se deska prodávala též skvěle a například ve Velké Británii či Austrálii byla deska prohlášena taktéž za zlatou a následující rok za platinovou.

⁹⁵ III. Video příloha na DVD, klip 21.

⁹⁶ III. Video příloha na DVD, klip 22.

⁹⁷ II. Audio příloha na DVD, skladba 19.

Hudební kritici mají na tuto desku převážně kladné názory. Jen málo z nich dokázalo desku nějakým způsobem pošpinit. Album je dle nich svěží, velmi experimentální a založeno hodně na sentimentalitě a zamyšlení se nad sebou samým. Linkin Park sobě touto deskou udali úplně nový směr a styl, který je originální a dá se říci i revoluční.

4.7 Living Things

Zatím poslední album skupiny Linkin Park, v pořadí páté, bylo vydáno pod spoluprací dvou nahrávacích společností Warner Bros. Records a Machine Shop Recordings. V Japonsku bylo vydáno již 20. června 2012, ale ve zbytku světa o pár dnů později. Produkce se opět ujali **Rick Rubin** společně s **Mikem Shinodou**.

Hlavním cílem skupiny, ještě před samotným skládáním písní, bylo propojit všechny styly z jejich předchozích desek a použít nabyté zkušenosti z nahrávání na tomto albu. Počátek nahrávání vypadal pro skupinu velmi dobře, jak pro časopis Kerrang! v červnu 2011 řekl **Chester Bennington**: *„Pracovali jsme na novém albu v posledních dvou měsících. Hudba je skvělá a jsme vcelku napřed v nahrávání, což je dobře a to jsme přesně chtěli. Nejsou to však jenom nějaké zvuky nebo pokusy, ale hodně z našich nápadů jsou skvělé písně.“* Producent Rick Rubin o začínajícím nahrávání řekl toto: *„Obvykle máme jednou za týden schůzku se členy Linkin Park a posloucháme písně a nápady a mluvíme o nich. Proto jsme tak dopředu oproti dvěma předchozím albům.“* Rick nechával skupině hodně prostoru, ale také jim radil, jakým směrem se mají ubírat a nekompromisně jim říkal, co se mu líbí a co ne. Chtěl po členech Linkin Park, aby se snažili být svěží a více konkrétní.

Bennington také pro časopis **Rolling Stone** uvedl, že by Linkin Park chtěli vydávat alba po přibližně osmnácti měsících a divil by se, kdyby deska Living Things nevyšla do konce roku 2012. V mnoha dalších rozhovorech se Chester a Mike rozpovídali o tom, jak jim jde nahrávání skvěle, ale že nechtějí nic uspěchat a dát si záležet, aby deska byla skvělá. Záměrem bylo nahrát desku, která bude osvěžením staršího stylu Linkin Park a tím dát albu komplexní zvuk.

Skupina prošla velmi vyčerpávajícím procesem nahrávání a dne 9. 4. 2012 vydala video, kde jednotliví členové skupiny vysvětlují, jaká deska bude. Vysvětlují, že album je směsicí všech dosavadních studiových alb skupiny Linkin Park a hlavně myšlenky, se kterou jako skupina začínala - sešla se šestice mladých lidí, z nichž každý preferoval jiný styl hudby ve snaze spojit tyto aspekty dohromady a vytvořit skvělou desku.

Jejich snahou bylo obnovit slávu nu-metalu, ale dát mu nový, hlavně elektronicky upravený kabát a nahrát desku, která bude více přístupná lidem než *A Thousand Suns*. Očividnou změnou oproti předešlé desce je mnoho písní obsahujících rap **Mika Shinody**, žádná kytarová sóla **Brada Delsona** jako tomu bylo např. na desce *Minutes to Midnight*, a o mnoho výraznější bicí v podání **Roba Bourdona**. Nesmíme zapomenout na DJské dovednosti **Joe Hahna**, propracovanou hru na basovou kytaru v podání **Davea "Phoenixe" Farrella** a v neposlední řadě melodický a přitom velmi ostrý až vykřičený zpěv **Cheстера Benningtona**.

Na desce se ale objevují i překvapivé prvky folkové hudby, jež můžeme slyšet v písních "*Roads Untraveled*"⁹⁸ a "*Skin to Bone*"⁹⁹, kde jim inspirací byl skvělý americký kytarista, hudebník a písničkář Bob Dylan. Oproti tomu "*Victimized*"¹⁰⁰ je asi nejagresivnější píseň, kterou Linkin Park kdy nahráli.

Než byla práce na albu kompletní, skupina zveřejnila první singl s názvem "*Burn It Down*"¹⁰¹ a všichni fanoušci a kritici byli zvědaví, jaký tento singl bude a zda Linkin Park dodrží sliby, které dali na začátku i během nahrávání desky. Zajímavostí je, že natáčení videoklipu se konalo ve stejný den jako úplné dokončení samotného songu.

Píseň je hodně založená na elektronice a samplem vytvořené charakteristické melodii. Po celou dobu písně zpívá Chester a zvuk písně je velmi ostrý a tvrdý. Videoklip byl natočen během jediného dne a režíroval jej **Joe Hahn**. Klip je z většiny opět točen zrychleně, aby mohl být nakonec zpomalen a vytvořen tak vizuálně zajímavý efekt.

⁹⁸ II. Audio příloha na DVD, skladba 20.

⁹⁹ II. Audio příloha na DVD, skladba 21.

¹⁰⁰ II. Audio příloha na DVD, skladba 22.

¹⁰¹ III. Video příloha na DVD, klip 23.

Na úplném konci však vyzkoušel Joe nový prvek v natáčení videoklipu. Všichni členové jsou na konci klipu zobrazeni v imaginárních plamenech. Toto „vzplanutí“ členů skupiny bylo natáčen velmi obtížně. Všichni členové „zamrzli“ se svými nástroji, nehýbali se a kolem nich pobíhal kameraman a zabíral je jednoho po druhém. Plameny byly poté do tohoto záběru přidány pomocí počítačového efektu. Videoklip měl premiéru 24. května 2012 a ihned se vyšvihl vysoko v hudebních žebříčcích. Co se týče písně jako takové, kritici i fanoušci byli za jedno, že píseň je originální a zvukové úplně nová.

Před vydáním druhého singlu kapela oznámila, že písně *“Lies Greed Misery”* a *“Castle of Glass”* budou použity ve videohře s válečnou tematikou Medal of Honor: Warfighter a píseň *“Powerless”* se stala hlavní písní k filmu Abraham Lincoln: Vampire Hunter. Zároveň poslední zmíněná píseň by měla být čtvrtým singlem z této desky, datum vydání oficiálního videoklipu však ještě není jisté.

V pořadí druhý singl se nazývá *“Lost in the Echo”*¹⁰². Tento hit je postaven na velmi tvrdém, úderném rytmu bicích a rapu **Mika Shinody** střídajícím se se zpěvem Chestera Benningtona v refrénech. Dle mnohých názorů je tato skladba nejpovedenější na celém albu a většina fanoušků očekávala velkolepý klip. Ten byl však pro mnoho z nich zklamáním. V klipu se neobjevuje ani jeden člen skupiny a celé video se odehrává v polorozpadlém městě, kde lidé vzpomínají na jim blízké zemřelé. Proto tento klip nebyl tak úspěšný, třebaže je unikátem. Linkin Park totiž propojili celý videoklip s **Facebookem**¹⁰³. Fanoušci mohli zadat do internetového prohlížeče adresu www.lostintheecho.com a propojit si svůj facebookový účet s touto webovou stránkou. Fotky uživatele se tak objevují ve videoklipu, kde neznámý muž otevírá a zavírá kufr s fotkami a dále se objevují i na jednotlivých fotkách, které drží truchlíci.

Třetí a zatím poslední singl se jmenuje *“Castle of Glass”*¹⁰⁴. V písni zpívá **Mike Shinoda** i **Chester Bennington**, ale na vokálech se podíleli i ostatní členové kapely. Píseň má lehce folkový motiv, avšak celé písni neupírá na rychlém tempu a velice zajímavém aranžmá. Klip je věnován všem vojákům americké armády za služby vlasti.

Z poloviny natáčela kapela videoklip ve studiu před zeleným plátnem, aby poté mohli animátoři pracovat s pozadím klipu. Druhá půlka je zaměřena na příběh rodiny, jejíž otec je povolán do vojenské služby a opouští svého syna a manželku. Na konci videoklipu je pak již dospělý syn povolán do armády též a opouští rodinu svou.

¹⁰² III. Video příloha na DVD, klip 24.

¹⁰³ Facebook – internetová sociální síť.

¹⁰⁴ III. Video příloha na DVD, klip 25.

Na úplném konci videoklipu je použit citát bývalého britského premiéra Winstona Churchilla: „*Všechny dobré věci jsou jednoduché a hodně z nich se dá vyjádřit jednoduchými slovy: svoboda, spravedlnost, čest, povinnost, milosrdenství, naděje.*“ Píseň „*Castle of Glass*“ poprvé zazněla živě 7. prosince 2012 a během provedení písně zpívali čtyři členové skupiny, což je nevídané u kapel takového formátu, jakou je skupina Linkin Park.

Album se dočkalo od kritiků více kladných recenzí než album předchozí; o to se kapela snažila především. V prodeji se deska řadí mezi ty prodávanější a v mnoha zemích světa, včetně České Republiky, byla jeden čas nejprodávanější deskou.

Závěr

V úvodu své bakalářské práce jsem si zadal jisté cíle, které jsem hodlal uskutečnit. Jsem toho názoru, že jsem je splnil. Sepsání práce mě velmi naplňovalo a díky tomu jsem plný všemožných informací o skupině Linkin Park a nu-metalu. Zároveň jsem se snažil upoutat čtenáře a nezahrnovat jej jen základními informacemi jako jsou například roky vydání alb nebo kdy která hudební skupina vznikla; sepsal jsem mimo jiné i zajímavosti, se kterými by i skalní příznivci nu-metalu nebo Linkin Park nemuseli být obeznámeni.

Na počátku práce charakterizují raný nu-metal a nastiňují jednotlivé charakteristické prvky stylu, které na úplném vzniku nebyly zdaleka jasné. Druhá kapitola je zaměřena na počátky nu-metalu a jeho historický vývoj do současnosti. Především popisují historii z dob 90. let 20. století, kdy se nu-metal stával populárním. V následující části práce píšou o nejdůležitějších představitelích tohoto z prvopočátku téměř neznámého hudebního stylu. Bylo velmi těžké vyhodnotit, které kapely se mohou řadit mezi zakladatele nu-metalu, ale po přečtení několika internetových článků a diskuzí jsem se rozhodl pro tři, na kterých jsou patrné jednotlivé znaky stylu.

Čtvrtá a nejrozsáhlejší kapitola pojednává o skupině Linkin Park, kde popisují téměř vše, co by mohlo čtenáře o hudební skupině zajímat. V jednotlivých podkapitolách se zmiňují o založení kapely a jejich stoupající popularitě, způsobu a postupu nahrávání jednotlivých alb či natáčení videoklipů a v neposlední řadě jsem sepsal stručné životopisy členů skupiny.

Resumé

In the beginning of my work there is characterized early nu-metal and there are outlined particular characteristic signs of the style, which weren't very clear at the very beginning of it. The second chapter is focused on the beginnings of nu-metal and its historical progress till present. There is described mainly history since 90s of 20th century, when the nu-metal became popular. In the next part of the work there are written some informations about the most important representatives, at the very first time of almost unknown music style.

The 4th and the largest chapter deals about band Linkin Park, where it is described nearly everything, what readers could be interested in about the band. In particular subchapters there is mentioned the forming of the band and their reaching popularity, about the way and recording process of particular albums or making of music videos and for sure I wrote brief CVs of the members.

Seznam literatury a pramenů

- BALTIN, Steve, Greg WATERMANN a David FRICKE. *From the inside: Linkin Park's Meteora*. Bradson Press, 2004. ISBN 0960357416.
- SAULMON, Greg. *Linkin Park: Contemporary Musicians and Their Music Series*. The Rosen Publishing Group, 2006. ISBN 1404207139.
- A Thousand Suns. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2013-05-22].
- Brad Delson - Music Biography. [Http://www.allmusic.com/artist/brad-delson-mn0000134606](http://www.allmusic.com/artist/brad-delson-mn0000134606) [online]. [cit. 2013-05-22].
- Brad Delson. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2013-05-22].
- Brad Delson. In: [Http://linkinpark.wikia.com/wiki/Brad_Delson](http://linkinpark.wikia.com/wiki/Brad_Delson) [online]. [cit. 2013-05-22].
- Chester Bennington. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2013-05-22].
- Chester Bennington Network - Biography. [Http://www.chesterbnetwork.com/chester/biography/](http://www.chesterbnetwork.com/chester/biography/) [online]. [cit. 2013-05-22].
- Collision Course (album). In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2013-05-22].
- Deftones. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2013-05-22].
- Joe Hahn. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2013-05-22].
- Joe Hahn - Biography. [Http://joeahn.org/?page_id=12](http://joeahn.org/?page_id=12) [online]. [cit. 2013-05-22].
- Joe Hahn - DJ + Director. [Http://www.ipassociation.com/bio/joe/](http://www.ipassociation.com/bio/joe/) [online]. [cit. 2013-05-22].
- Joe Hahn - Music Biography. [Http://www.allmusic.com/artist/joseph-hahn-mn0000198248](http://www.allmusic.com/artist/joseph-hahn-mn0000198248) [online]. [cit. 2013-05-22].
- Korn. [Http://rock.about.com/od/korn/p/Korn.htm](http://rock.about.com/od/korn/p/Korn.htm) [online]. [cit. 2013-05-22].
- Korn. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2013-05-22].
- Limp Bizkit. [Http://rock.about.com/od/limpbizkit/p/LimpBizkit.htm](http://rock.about.com/od/limpbizkit/p/LimpBizkit.htm) [online]. [cit. 2013-05-22].
- Limp Bizkit. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2013-05-22].
- Linkin Park - A Hybrid Odyssey. [Http://www.youtube.com/watch?v=w4aQonUiccg](http://www.youtube.com/watch?v=w4aQonUiccg) [online]. [cit. 2013-05-22].
- Linkin Park - Frat Party at the Pankake Festival (Full documental). [Http://www.youtube.com/watch?v=H3kTYk6_paQ](http://www.youtube.com/watch?v=H3kTYk6_paQ) [online]. [cit. 2013-05-22].

- Linkin Park. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2013-05-22].
- Linkin Park – The Making of Bleed It Out Part I. [Http://www.youtube.com/watch?v=uss-W9_UKIM](http://www.youtube.com/watch?v=uss-W9_UKIM) [online]. [cit. 2013-05-23].
- Linkin Park – The Making of Bleed It Out Part II. [Http://www.youtube.com/watch?v=hnIQWd8mn90](http://www.youtube.com/watch?v=hnIQWd8mn90) [online]. [cit. 2013-05-23].
- Linkin Park – The Making of "Breaking the Habit. [Http://www.youtube.com/watch?v=Sy8VuJsCqP0](http://www.youtube.com/watch?v=Sy8VuJsCqP0) [online]. [cit. 2013-05-23].
- Linkin Park - The Making of Burning In The Skies. [Http://www.youtube.com/watch?v=Gmh1xJJ0ghY](http://www.youtube.com/watch?v=Gmh1xJJ0ghY) [online]. [cit. 2013-05-23].
- Linkin Park - The Making of Burn It Down Part I. [Http://www.youtube.com/watch?v=liGRx8IKgr0](http://www.youtube.com/watch?v=liGRx8IKgr0) [online]. [cit. 2013-05-23].
- Linkin Park - The Making of Burn It Down Part II. [Http://www.youtube.com/watch?v=iLFiQpvOAZ4](http://www.youtube.com/watch?v=iLFiQpvOAZ4) [online]. [cit. 2013-05-23].
- Linkin Park - The Making of Castle of Glass. [Http://www.youtube.com/watch?v=fa-3pUc1-Vc](http://www.youtube.com/watch?v=fa-3pUc1-Vc) [online]. [cit. 2013-05-23].
- Linkin Park – The Making of In The End. [Http://www.youtube.com/watch?v=jVHmnM2xbM8](http://www.youtube.com/watch?v=jVHmnM2xbM8) [online]. [cit. 2013-05-23].
- Linkin Park – The Making of Leave Out All The Rest. [Http://www.youtube.com/watch?v=ybWagnTLN_E](http://www.youtube.com/watch?v=ybWagnTLN_E) [online]. [cit. 2013-05-23].
- Linkin Park - The Making of Meteora. [Http://www.youtube.com/watch?v=bWilq5FSgII](http://www.youtube.com/watch?v=bWilq5FSgII) [online]. [cit. 2013-05-22].
- Linkin Park - The Making of Minutes to Midnight. In: [Http://www.youtube.com/watch?v=8cfg75507sQ](http://www.youtube.com/watch?v=8cfg75507sQ) [online]. [cit. 2013-05-22].
- Linkin Park - The Making of New Divide. [Http://www.youtube.com/watch?v=pqDy7Yyk86c](http://www.youtube.com/watch?v=pqDy7Yyk86c) [online]. [cit. 2013-05-23].
- Linkin Park – The Making of Pts Of Atrhty. [Http://www.youtube.com/watch?v=KcAf3exJx8A](http://www.youtube.com/watch?v=KcAf3exJx8A) [online]. [cit. 2013-05-23].
- Linkin Park – The Making of Shadow of the Day. [Http://www.youtube.com/watch?v=oHs2ChESem0](http://www.youtube.com/watch?v=oHs2ChESem0) [online]. [cit. 2013-05-23].
- Linkin Park – The Making of The Catalyst. [Http://www.youtube.com/watch?v=2k69RXWHFro](http://www.youtube.com/watch?v=2k69RXWHFro) [online]. [cit. 2013-05-23].
- Linkin Park - The Making of The Iridescent. [Http://www.youtube.com/watch?v=Pct5XJGgD9Y](http://www.youtube.com/watch?v=Pct5XJGgD9Y) [online]. [cit. 2013-05-23].
- Linkin Park - The Making of Waiting for The End. [Http://www.youtube.com/watch?v=BvBPnjOvFtk](http://www.youtube.com/watch?v=BvBPnjOvFtk) [online]. [cit. 2013-05-23].
- Linkin Park - Reanimation. [Http://www.allmusic.com/album/reanimation-mw0000221252](http://www.allmusic.com/album/reanimation-mw0000221252) [online]. [cit. 2013-05-22].
- Living Things (Linkin Park album). In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2013-05-22].

- Meteora (album). In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2013-05-22].
- Mike Shinoda Biography. In: [Http://mikeshinodaclan.com/mike/biography/](http://mikeshinodaclan.com/mike/biography/) [online]. [cit. 2013-05-22].
- Nu-metal. In: [Http://metal.wikia.com/wiki/Nu_metal](http://metal.wikia.com/wiki/Nu_metal) [online]. [cit. 2013-05-22].
- Nu-metal. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2013-05-22].
- Reanimation. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2013-05-22].
- Rob Bourdon's Bio. [Http://www.angelfire.com/rock3/linkin_park526/Rob.html](http://www.angelfire.com/rock3/linkin_park526/Rob.html) [online]. [cit. 2013-05-22].
- Rob Bourdon, drummer. [Http://www.lpassociation.com/bio/rob/](http://www.lpassociation.com/bio/rob/) [online]. [cit. 2013-05-22].
- Rob Bourdon. [Http://linkinpark.wikia.com/wiki/Rob_Bourdon](http://linkinpark.wikia.com/wiki/Rob_Bourdon) [online]. [cit. 2013-05-22].
- Rob Bourdon - Biography. [Http://www.allmusic.com/artist/rob-bourdon-mn0000918807](http://www.allmusic.com/artist/rob-bourdon-mn0000918807) [online]. [cit. 2013-05-22].

Přílohy

I. Obrazová příloha

obr. 1. KoRn (www.noisecreep.com)

obr. 2. Deftones (www.fasterlouder.com.au)

obr. 3. Limp Bizkit (www.metalinsider.net)

obr. 4. Linkin Park (www.tondeaf.com.au)

obr. 5. Mike Shinoda (www.lamusicblog.com)

obr. 6. Chester Bennington (www.sodahead.com)

obr. 7. – Brad Delson (www.last.fm)

obr. 8. Dave "Phoenix" Farrell (www.tumblr.com)

obr. 9. Rob Bourdon (www.mikeshinodaclan.com)

obr. 10. Joe Hahn (www.mikeshinodaclan.com)

II. Audio příloha na DVD

1. Slipknot – Spit It Out
2. KoRn – Shoot and Ladders
3. KoRn – Freak On a Leash
4. KoRn – It's On
5. Deftones – Mini Maggit
6. Deftones – Pink Maggit
7. Deftones – Elite
8. Limp Bizkit – Faith
9. Limp Bizkit – Behind Blue Eyes
10. Mike Shinoda feat. The Executioners – It's Going Down
11. Linkin Park – Easier To Run
12. Linkin Park – Cure For The Itch
13. Linkin Park – Nobody's Listening
14. Linkin Park – No Roads Left
15. Linkin Park – When They Come For Me
16. Linkin Park – Wisdom, Justice, And Love
17. Linkin Park – Wretches and Kings
18. Linkin Park – The Radiance
19. Linkin Park – Iridescent
20. Linkin Park – Roads Untraveled
21. Linkin Park – Skin To Bone
22. Linkin Park – Victimized

III. Video příloha na DVD

1. Limp Bizkit – Break Stuff
2. Linkin Park – In The End
3. Linkin Park – Somewhere I Belong
4. Linkin Park – One Step Closer
5. Linkin Park – Crawling
6. Linkin Park – Papercut
7. Linkin Park – Pts Of A Thrty
8. Linkin Park – Breaking The Habit
9. Linkin Park – Faint
10. Linkin Park – Numb
11. Linkin Park – From The Imide
12. Linkin Park feat. Jay-Z – Numb/Encore
13. Linkin Park – What I've Done
14. Linkin Park – Bleed It Out
15. Linkin Park – Given Up
16. Linkin Park – Shadow Of The Day
17. Linkin Park – Leave Out All The Rest
18. Linkin Park – The Catalyst
19. Linkin Park – Waiting For The End
20. Linkin Park – Burning In The Skies
21. Linkin Park – Iridescent
22. Linkin Park – New Divide
23. Linkin Park – Burn It Down
24. Linkin Park – Lost In The Echo
25. Linkin Park – Castle Of Glass